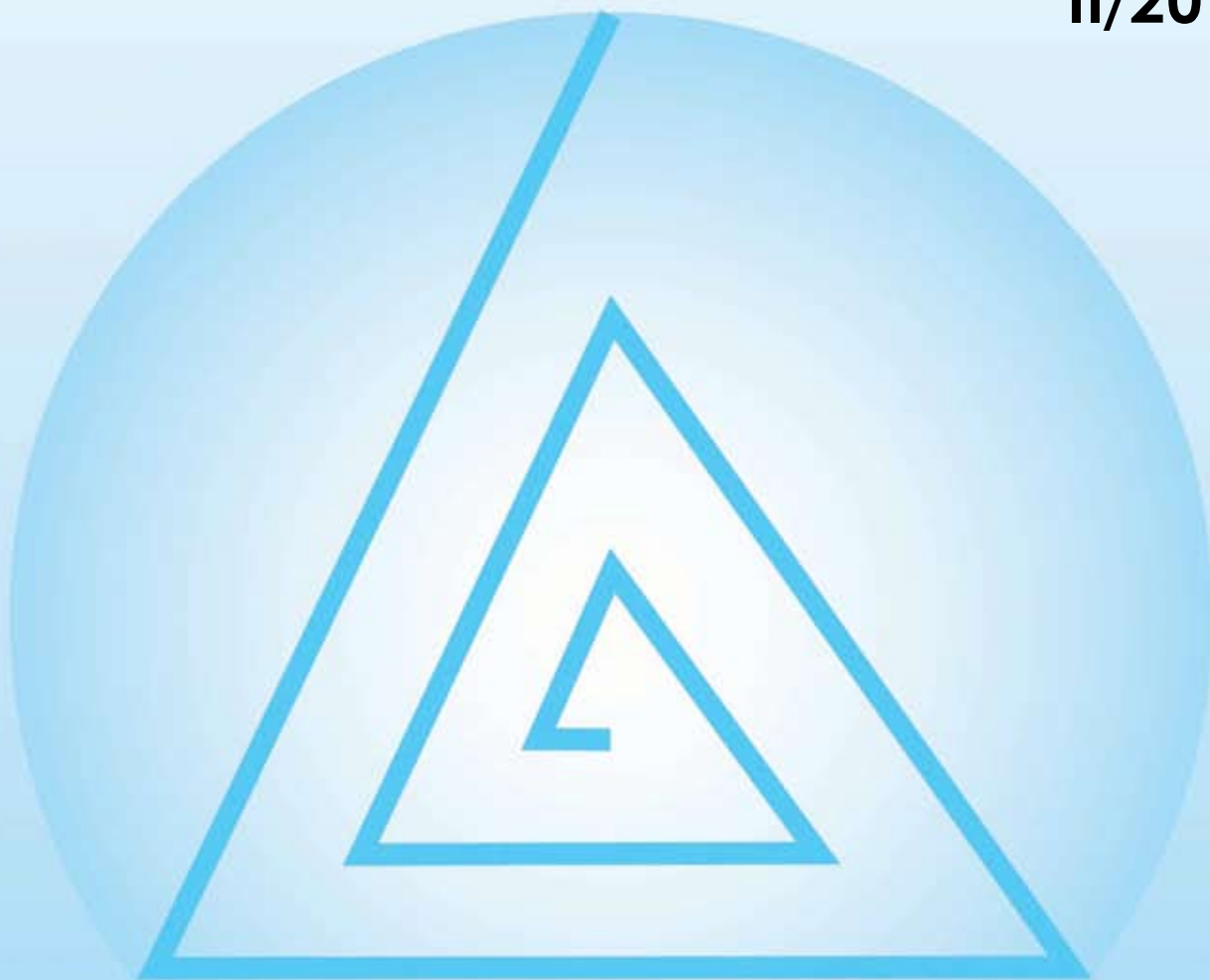

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

II/2012

Pravidla duševního zdraví - PF 2013

Schumannova rezonance, Nikola Tesla

O chřipce

Harmonizace energetického systému člověka

Pozvánka na valnou hromadu

O očkování

Lymfatický systém

Posmrtný život existuje

Pythagorejské Y

Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.

Maximinus

Obsah - Abstracts of the articles

ZE ŽIVOTA ČEPES – NEWS FROM ČEPES

Pravidla duševního zdraví - PF 2013	1
Činnost vedení v druhém pololetí 2012 - redakce	1
Pozvánka na valnou hromadu ČEPES	2
Albert Einstein - Zlo neexistuje	2

LÉČITELSTVÍ A ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA

Schumannova rezonance a zdraví (hypotéza) - redakce	3
Systém HAARP a Nikola Tesla - redakce	5

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ

O očkování - z knihy prof. RNDr. A. Strunecké, DrSc. „Varovné signály očkování“ vybral ing. V. Bažant	7
O chřipce - poznatky a rady MUDr. L. Elekové	10
Lymfatický systém - MUDr. J. Doležal	12

TELESTEZIE A PSYCHOKINEZE

Obelisky, sloupy a my (putování s virguli) - S. Tůma	16
--	----

ŽIVNOSTENSKÁ SEKCE

Harmonizování energetického systému člověka – přednáška ing. J. Hotského	24
--	----

RŮZNÉ - Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ – MISCELLANEUS

Posmrtný život existuje - neurochirurg Dr. Eben Alexander	26
Bájná prasíla a mayský kalendář - J. J. J. Miška	27

V současné době, kdy jsme všemi masmédií, ať komerčními či veřejnoprávními, politiky toužícími po moci, odboráři, intelektuály a dalšími zaplavováni katastrofickými vizemi, člověk je mile překvapen jakýmkoli pozitivním ohlasem. To se nám stalo v poslední době, když jsme od členů ČEPES obdrželi mailem recept MUDr. Petra Hoffmana, recept na duševní zdraví. Dovolte redakci se o něj podělit s vámi, čtenáři Psychoenergetiky. Současně považujte tento recept za PF pro rok 2013 pro všechny čtenáře zpravodaje.

redakce

12 zlatých pravidel duševního zdraví

MUDr. Petr Hoffman

1. *Pamatuj, že každé utrpení, i to největší, jednou přejde. Veškeré dění v toku času je proměnlivé. Po dešti vychází slunce, i po té nejkrutější zimě přijde zase jaro!*
2. *Tam, kde nemůžeš pomoci ani změnit chod věcí, nestarej se zbytečně o cizí záležitosti.*
3. *Nepropanej panice kvůli zodpovědnosti. Tvá schopnost a odolnost poroste tím více, čím méně se poddáváš spěchu, vzrušení a pesimismu.*
4. *Vyvaruj se boje proti představám. Mnozí se vyčerpávají v boji proti překážkám, které existují jen v jejich fantazii. Nezaplétej se do neplodných zálib, které nevedou k cíli. Pamatuj, že síla je jen v jednoduchosti, proto netřišti své síly!*
5. *Nežij v minulosti, nepřemýšlej mnoho o budoucnosti. Žij přítomností. Nic důležitého nezměníš! Znáš snad někoho, kdo se nezmýlil? Chybám se nevyhneš, přijdou-li, naprav je - není většího vítězství.*
6. *Rázně odlož nenávist, závist a touhu po destruktivní kritice. Kritika, která současně nepřináší pomoc a náznak, jak zlepšit špatné, je někdy horší než původní špatná věc. Tato tři zla výrazně překážejí osobní spokojenosti.*
7. *Netrpělivost, posměch, fanatismus, fatalismus a pesimismus ničí duševní harmonii.*
8. *Zažeh myšlenky o „důstojném“ stáří. Buď stále zvědavý a zvědavý, snaž se uchovat smysl pro romantiku, dobrodružství a recesi. Neboj se v žádném věku nových setkání a nových úkolů.*
9. *Důvěřuj lidem a měj je rád. Neočekávej od nich dokonalost, ani ty nejsi dokonalý. Jen málo lidí je vysloveně špatných. Úsměvem a duševním pohlažením prosadíš více než přísností a tvrdostí.*
10. *Pozoruj své okolí a všimni si, že tvé problémy jsou v zásadě stejné jako problémy mnoha jiných. I lékař trpí bolestí, i policistu někdy dusí strach, i král pláče při smrti svého syna. Nekomplikuj si trvale svou životní roli, prostuduj ji dobře, snaž se ji rozumět a využít ji ze všech sil k pomoci těm, kteří jsou na tom ještě hůře. A pak svou roli hraj s důvěrou a odvahou, ale hlavně vždy se smyslem pro fair play.*
11. *Pokud ti něco vadí a můžeš to změnit, učiň tak, pokud to změnit nemůžeš, netrap se tím dále. Pokud ti něco vadí na druhém člověku, tak se s tím buď smíř anebo se mu vyhni - tak jako řeka, když narazí na horu. Snáze přeneses vrcholek hory či změníš tok řeky, nežli změníš povahu chlo-*

věka. Tvoje mysl musí mít vždy jasný cíl a stanovisko, nelze být trochu „těhotný“ či sedět na dvou židlích. Nechť je i tvoje řeč jasná - ano, ano či ne, ne.

12. *Poznávej sám sebe, nauč se mít rád sebe takový, jaký jsi a uměj se přijmout, uč se naslouchat svému tělu a duši a jejich signálům. Ten, kdo pozná druhé, je chytrý, avšak ten, kdo pozná sám sebe, je moudrý. A pamatuj, že bojovat proti celé armádě je daleko snazší než bojovat sám se sebou.*

Co se nám podařilo uskutečnit v ČEPES ve druhém pololetí 2012

Podle základních dokumentů schválených valnou hromadou z 3.3.2012 bylo hlavní úsilí vedení zaměřeno na právní zabezpečení profese biopraktik a proutkař. V minulém čísle zpravodaje jsme čtenářům sdělili, že nám KOR (vrcholový orgán zakázky NSP2 a NSK2) povolila zpracování (respektive vyčlenila finanční prostředky na zpracování) profese proutkař a odložila zpracování biopraktika na rok 2013. Prakticky je zpracování biopraktika ohroženo, protože bude záležet na tom, zda od roku 2013 bude probíhat veřejná zakázka NSP3.

KOR nám povolila zpracovat v rámci NSP typovou pozici proutkař, která obsahuje charakteristiku proutkaře, jeho činnosti, odborné znalosti i dovednosti. Nebylo nám povoleno zpracovat kvalifikační a hodnotící standardy. Avšak už samotné povolení řešit proutkaře, ukázalo na složitosti naší profese. Trvalo nám podstatně dlouho, než jsme naše používané výrazy a formulace upravili do té podoby, kterou schvalovací orgány byly schopny pochopit. Přesto nad formulacemi mnohých odborných dovedností se budou proutkaři podívat.

Závažnějším úskalím bylo navrzení stvrzovatelů, tj. pracovníků z hospodářské sféry, kteří by pracovníky MPSV a MŠMT přesvědčili o účelnosti zařazení proutkaře do NSP. Nutno poznamenat, že pro tento úkol byli daleko prospěšnější osobnosti z oblasti mimo sféru ČEPES. Velice prospěšným se ukázalo jednání s ředitelem VÚMOP (Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy), který nám navrhl vytvoření pracovní skupiny proutkařů zaměřenou na zjišťování stavu melioračních sítí. Čtenáři Psychoenergetiky: pokud máte o práci v této skupině zájem, přihlaste se vedení ČEPES.

Úkolem bylo také prezentovat ČEPES na veřejnosti a žádat pro podporu našeho úsilí. To se např. uskutečnilo na Sympoziu SEBIT v Brně, kde 21.10.2012 byli přítomní seznámeni se stavem právního zabezpečení profese proutkař a kde předseda dohodl další spolupráci s Ing. Andrejem Sandorem. Další prezentace ČEPES se uskutečnila na 35. Esoterickém veletrhu 28.10.2012 v Praze, kde předseda domluvil spolupráci s panem Kindlem.

Na základě rozhodnutí Sektorové rady osobních služeb probíhá zpracování tzv. „rodného“ listu profese proutkař, dokumentu, který má umožnit v roce 2013 pokračování ve zpracování kvalifikačního a hodnotícího standardu. Tento rodný list se „rodí“ v kolektivu 10 lidí, členů i nečlenů ČEPES.

V rámci plánovaných přednášek se uskutečnily dvě přednášky a tři konzultace a praktická cvičení proutkařů.

Ing. Vlastimil Bažant

Vážení přátelé,
vedení ČEPES vás srdečně zdraví a zve vás na valnou hromadu členů společnosti.

Vedení ČEPES svolává valnou hromadu společnosti na sobotu 16.3.2013. Valná hromada probíhá v budově ČS VTS na Novotného lávce 5, Praha 1 v době od 9:00 hod. do 15:00 hod.

Program:

9:00 – 10:00

Registrace

10:00 – 12:30

Přednesení zpráv o činnosti a hospodaření za rok 2012.

Návrhy činnosti a rozpočtu na rok 2013.

Diskuse, doplňující volby, schválení usnesení.

13:00 – 15:00

Společenské posezení.

Pokud někdo z účastníků bude chtít vystoupit se závažnými zprávami či sděleními, ať požádá během dopoledního jednání předsednictvo valné hromady o zařazení svého vystoupení, případně tento požadavek předjedná s vedením ještě před valnou hromadou.

Vedení ČEPES upozorňuje na skutečnost, že valná hromada je určena pouze pro členy a zvané hosty.

Účastníky valné hromady z řad členů ČEPES žádáme zdvořile o zaplacení členského příspěvku během ranního zasedání. Žádáme ty, kteří se valné hromady hodlají zúčastnit, aby svoji účast potvrdili v době do 10.3.2013 mailem, telefonicky, faxem nebo písemně kvůli zabezpečení občerstvení.

V průběhu valné hromady bude možno zakoupit publikace vydávané ČEPES a teleestetické pomůcky.

Upozornění

Členy, kteří se nebudou moci zúčastnit valné hromady, žádáme o splnění základní členské povinnosti, kterou je zaplacení ročního příspěvku (500,- nebo 350,- Kč) buď složenkou nebo převodem na účet: 0047133011/0100, var. symbol 21603, konst. symbol 308.

Uvědomte si, že členské příspěvky patří mezi základní finanční položky, které zabezpečují existenci společnosti.

Těšíme se na setkání a věříme, že bude čas i na přátelské popovídání.

za vedení

Ing. Vlastimil Bažant, předseda

Následující text „Zlo neexistuje“ navazuje na „12 rad“ k získání duševního zdraví. Většina čtenářů Psychoenergetiky chápe, že největším nepřítelem člověka je strach ze zla v jakékoliv formě. A jednou velice účinnou zbraní proti němu je jeho relativizace. Snad k tomu napomohou i následující myšlenky A. Einsteina. Současně berte v úvahu, že s každým překonaným zlem se stáváte moudřejší a svobodnější.

redakce

Albert Einstein: Zlo neexistuje

Pan profesor na univerzitě položil svým studentům otázku: „Je všechno, co existuje, stvořené Bohem?“

Jeden ze studentů nesměle odpověděl: „Ano, je to stvořené Bohem.“

„Stvořil Bůh všechno?“ ptal se dál profesor.

„Ano, pane“ odpověděl student.

Profesor pak pokračoval: „Jestli Bůh stvořil všechno, znamená to, že Bůh stvořil i zlo, které existuje. A díky

tomuto principu: naše činnost určuje nás samotných, tedy Bůh je zlo.“

Když toto student vyslechl, ztichl. Profesor byl sám se sebou spokojený.

Najednou zvedl ruku jiný student. „Pane profesore, mohu vám položit otázku?“

„Samozřejmě“ odpověděl profesor.

Student se postavil a zeptal se: „Existuje chlad?“

„Co je to za otázku, samozřejmě že ano, tobě nikdy nebylo chladno?“

Studenti se zasmáli otázce spolužáka, ale ten pokračoval: „Ve skutečnosti, pane, chlad neexistuje, v souladu se zákony fyziky je ve skutečnosti chlad pouze nepřítomnost tepla. Člověka a předměty můžeme popsat a určit jejich energii na základě přítomnosti anebo vytvoření tepla, ale nikdy ne na základě přítomnosti či vytvoření chladu. Chlad nemá svoji jednotku, kterou ho můžeme měřit. Slovo chlad jsme si vytvořili my lidé, abychom mohli popsat to, co cítíme v nepřítomnosti tepla.“

Student pokračoval: „Pane profesore, existuje tma?“

„Samozřejmě, že existuje“ odpověděl profesor.

„Znovu nemáte pravdu, tma stejně tak neexistuje. Ve skutečnosti je tma díky tomu, že není přítomno světlo. Můžeme zkoumat světlo, ale ne tmu. Světlo se dá rozložit. Můžeme zkoumat paprsek za paprskem, ale tma se změřit nedá. Tma nemá svoji jednotku, ve které bychom ji mohli měřit. Tma je jen pojem, který si vytvořili lidé, aby pojmenovali nepřítomnost světla.“

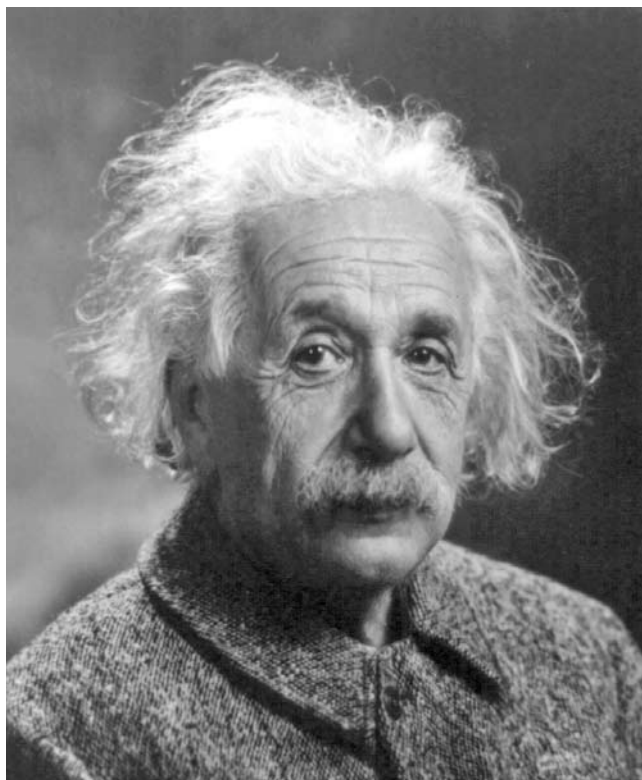
Následně se mladík zeptal: „Pane, existuje zlo?“

Tentokrát profesor nejistě odpověděl: „Samozřejmě, vidíme to každý den, brutalita ve vztazích mezi lidmi, trestné činy, násilí, všechno toto není nic jiného, než projev zla.“

Na to student odpověděl: „Zlo neexistuje, pane. Zlo je jen nepřítomnost dobra, tedy Boha. Zlo je výsledek nepřítomnosti lásky v srdci člověka. Zlo přichází tak, jako když přichází tma, nebo chlad - tedy v nepřítomnosti světla, tepla a lásky.“

Profesor si sedl.

Ten student byl mladý Albert Einstein.

Úvodem

Vědec Lewis Hainsworth vyslovil hypotézu, že celková povaha zdraví lidské bytosti je úzce spojena s geofyzikálními parametry planety a velkou roli při tom hraje Schumannova rezonance. Na internetu se nachází řada pojednání a hypotéz, z nichž mnohé jsou vědci uznávány, jiné jsou možné a mnohé jsou pouze smyšlenky. Pro čtenáře Psychoenergetiky jsme vybrali mnohé, které považujeme za užitečné znát. Jako první uvádíme stat, která osvětluje především pojem Schumannova frekvence.

redakce

SCHUMANNOVA REZONANCE

Bývá nazývána „tlukot srdce Země“ a je spojována s léčením, duchovní transformací a zrychlováním času.

Schumannova rezonance (SR) je frekvence, ve které kmitá elektromagnetické pole nad zemským povrchem pod ionosférou. Tento prostor rezonuje stejně jako ladička a elektromagnetické vlny v něm vyvolávají blesky. Někdy se těmto frekvencím říká „tlukot srdce planety“. Poprvé byly tyto rezonance zaznamenány při atomových testech. Německý vědec W. O. Schumann vlny předpověděl v roce 1952 a pak je i doložil v roce 1957. Jde o nejdelší elektromagnetické vlny registrované na Zemi.

V Schumannově době se vědci nedomnívali, že by tyto vlny mohly proniknout slupkou obklopující planetu až do kosmického prostoru. Ale je tomu tak, družice prolétávající nad planetou potvrzují průnik vln do kosmu.

Základní hodnota SR se blíží 7,5 Hz. Někdy se uvádí 7,83 Hz. Nejzajímavější na celé věci je, že základní rezonance planety Země odpovídá frekvenci lidského mozku, když se nachází mezi frekvencemi na úrovni theta a alfa.

Alfa hladina (8 - 13 Hz) je charakterizována frekvencemi EEG v rozsahu 8 až 13 Hz, dosahuje se ve stavu dřímoty a také při uvolnění (relaxaci), zvýše-

né představivosti a jemných rytmických fyzických aktivitách. Často se spojuje s příjemnými pocity, až euforií, bez přítomnosti psychické námahy. Je ideální pro učení.

Theta hladina (4 - 8 Hz) je stav vědomí, který se nejčastěji dosahuje v ospalosti, kdy obyčejně velmi rychle upadáme do spánku. Často je provázen podvědomou představivostí a s ní spojovanou tvořivostí.

I věda potvrdila, že tato frekvence je základním předpokladem fyzického i psychického zdraví člověka. Někdy se uvádí, že vystresovaný moderní člověk má frekvenci svého mozku vyšší než 7,5 Hz. Možná to je důvod, proč tolik lidí kolem nás je nemocných, trpí depresemi a psychickými problémy všeho druhu. Tyto informace nejsou nic nového, byly známy už v 70. letech 20. století.

Zajímavé je, že v Schumannově frekvenci také zní posvátná indická slabika Óm, která se vyskytuje ve všech hinduistických a buddhistických mantrách.

Schumannova rezonance může být formou, kterou sama planeta komunikuje s lidským vyšším vědomím.

Vědecká definice

„Vlnění stvořené pro život a pro evoluci na této planetě“ - tak věda charakterizuje SR. Esoterické a básnické interpretace jsou podstatně rozmanitější.

Schumannovy rezonance (SR) jsou souborem maximálních hodnot při extrémně nízké frekvenci (ELF) a SLF (super nízké frekvenci) spektra zemského elektromagnetického pole. Jsou to globální elektromagnetické rezonance, excitované výboji blesků v oblasti mezi zemským povrchem a ionosférou v rozsahu od 30 do 300 Hz. Mimo geofyziků se o Schumannovu rezonanci začala zajímat také bioenergetika a akupunktura. Malá vědecká studie zjistila, že Schumannova rezonance snižuje krevní tlak. Další dopady na lidské zdraví zkoumány nebyly. Tolik z Wikipedie.

Planeta se transformuje

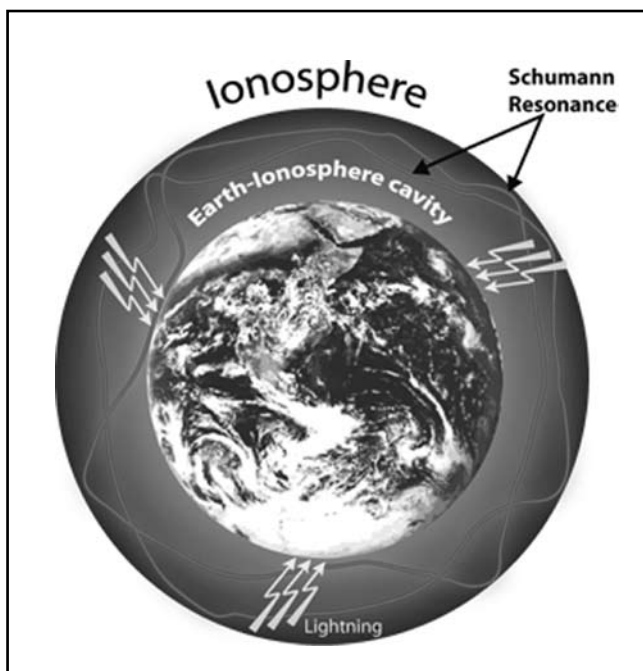
Esoterické výklady jsou daleko zajímavější. Schumannova rezonance byla pro esoteriku velmi frekvencovaným pojmem zejména po roce 2007. Některé zdroje ji spojily s duchovní transformací a s koncem mayského kalendáře, s rokem 2012 a přepólováním Země. Podle některých zdrojů se z neznámých důvodů začala v roce 1987 frekvence zvyšovat. Planetární (respektive i vesmírný) energetický posun jakoby předznamenával transformaci lidského vědomí.

Léčivé účinky

Někteří badatelé označují SR za „ladičky života“. Domnívají se, že se jedná o velmi důležitou, trvalou elektromagnetickou vlnu, která funguje jako frekvence, ovlivňující biologické oscilátory v mozku savců.

Dr. Wolfgang Ludwig předpokládá, to aby byl člověk v harmonii, potřebuje být v souladu s Schumannovou frekvencí.

Být naladěný na SR znamená být v kontaktu se základním tokem bytí. Laboratorní testy ukázaly, že když jsou živé buňky vystaveny působení SR, ochraňuje je to před škodlivými elektromagnetickými frekvencemi a snižuje to absorpci škodlivých chemikálií. Poslech frekvence 7,83 Hz zvyšuje imunitu před škodlivými vlivy vnějšího prostředí. Hlavní způsoby, jak se

na tuto frekvenci naladit, jsou meditace, relaxace a kontakt s delfiny.

Lewis B. Haisworth byl jedním z prvních, kdo hovořil o tom, že lidské zdraví je spojené s geofyzikálními parametry prostřednictvím Schumannovy frekvence, a tato že ovlivnila vývoj frekvence lidského mozku. Pokud je tato hypotéza správná, znamenalo by to, že byly objeveny podmínky, za jakých dochází ke změnám v lidském mozku a proč by změny v mozkových strukturách mohly být příčinou zdravotních poruch i změny chování.

Možné následky zvyšování Schumannovy frekvence:

- a. migrény, vyčerpání
- b. mravenčení v končetinách a páteři
- c. křeče ve svalcích
- d. symptomy podobné chřipce
- e. živé sny

Bohužel, pro toto tvrzení nenašla redakce na internetu žádné pojednání, které by tuto skutečnost potvrdzovalo.

Článek byl zpracován z <http://sdracenoveenergie.cz>

Zemské magnetické pole - zdroj energie pro léčitele i pacienty

Nukleární fyzik dr. Robert Beck cestoval po světě a měřil frekvence mozkových vln různých léčitelů. Zjistil, že pro všechny léčitele platil v čase, kdy léčili - nezávisle na způsobu léčení -, stejný model frekvence mozkových vln o hodnotě 7,8 - 8 Hz. Dr. Beck testoval charismatické křesťanské „léčitele vírou“, havajské „kahunas“, léčitele používající metody wicca, santerie, radiestezie a radioniky, dále také léčitele využívající pro léčení vyšší smyslové vnímání nebo citlivost pro okultní a parapsychologické jevy (médiu). Výsledky byly překvapivě shodné.

Položil si otázku: „Proč tomu tak je? Co udává tento rytmus?“ Zjistil, že odpověď je ukryta v kolísání magnetického pole země, které se pohybuje mezi 7,8 - 8 Hz. Jedná se o tzv. Schumannovy vlny. Na základě dalšího výzkumu, prováděného v době léčení, došel k závěru, že mozkové vlny léčitelů byly v okamžiku léčení synchronizované se Schumannovými vlnami, a to jak co se týká frekvence,

tak i fáze. To znamená, tyto mozkové vlny pulzují nejen ve stejné frekvenci, ale i ve stejném čase jako Schumannovy vlny země. Lze předpokládat, že léčitelé jsou schopni k léčení pacientů čerpat energii z magnetického pole země. Tento postup se nazývá „sdužování polí“.

Dr. John Zimmerman, zakladatel a prezident Bio-Elektro-Magnetics Institutu v Renu v Nevadě, prostudoval velké množství prací zabývajících se sdužováním polí a korelací se zkušenostmi léčitelů. Jasně z toho vyplynulo, že to, co léčitelé nazývají „uzemněním“ (spojením se zemí), je napojením se na energetické pole Země, a to jak ve frekvenci tak i čase.

Dr. Zimmerman zjistil, že pokud je léčitel ve spojení se Schumannovými vlnami, dostává se pravá a levá hemisféra do rovnováhy a vykazuje tzv. alfa hladinu, tj. hodnotu 7,8 - 8 Hz. Když jsou léčitelé při léčení pomocí vkládání rukou ve spojení s pacientem, také jeho mozkové vlny se dostanou do hladiny alfa, jsou synchronizované s léčitelem a pravá a levá hemisféra jsou v rovnováze. Prostřednictvím léčitele je pacient spojen se zemským magnetickým polem a má možnost při léčení čerpat z tohoto obrovského zdroje energie.

Stat' najdete na <http://andulla.cz/duchovniobnova>

Názory vědců

Při čtení článků o Schumannových vlnách na Internetu jsme se seznámili s tímto názorem:

„Pokud léčitel je ve spojení se Schumannovými vlnami, dostává se pravá a levá hemisféra do rovnováhy a vykazuje tzv. alfa hladinu, tj. s hodnotou 7,8-8 Hz. Když jsou léčitelé při léčení pomocí vkládání rukou ve spojení s pacientem, také jeho mozkové vlny se dostanou do hladiny alfa, jsou synchronizované s léčitelem. Prostřednictvím léčitele je pacient spojen se zemským magnetickým polem a má možnost při léčení čerpat z tohoto obrovského zdroje energie.“

Protože tento názor odpovídá i názorům mnoha praktikujících senzibilů, rozhodli jsme požádat některé fyziky o zodpovězení několika otázek:

1. prosím o Vaše vyjádření k této hypotéze
 2. prosím o Váš názor na vliv Schumannových vln na lidský organismus
 3. dochází k růstu velikosti Schumannovy frekvence a jaký to má anebo může mít vliv na člověka
- Dovolte nám zveřejnit Váš názor v Psychoenergetice.

redakce

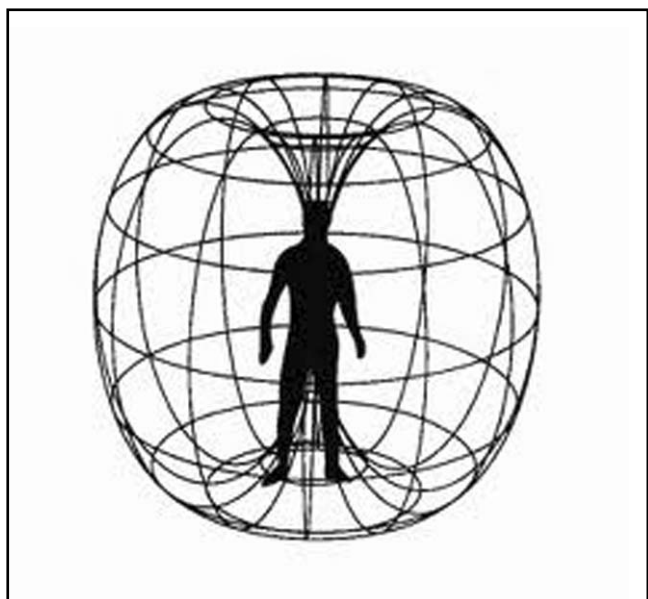
Názor fyzika M. F.

Mohu se vyjádřit k vědecké stránce, k tomu, co je známé a všeobecně ve vědecké komunitě uznávané a co je méně známé, ale publikováno.

K otázce 1.

Všeobecně uznávané:

- A) V geofyzice dobře známým faktem je, že vodivé soustředné kulaté plochy Země a ionosféry vytvářejí elektromagnetický rezonátor. Bouřková aktivita s blesky tento rezonátor budí na jeho vlastních frekvencích. Těm se říká Schumannovy rezonance, dle jejich objevitele. Základní frekvence je kolem 7,8 Hz, vyšší harmonické jsou přibližně celočíselné násobky této frekvence.
- B) Lidský mozek vykazuje snadno měřitelnou elektrickou aktivitu v pásmu 0 - 30 Hz. Rozdělení dle konvence a funkce je:

Delta	0 - 4 Hz
Theta	4 - 8 Hz
Alfa	8 - 13 Hz
Beta	>13 - 30 Hz

Alfa pásmo je nejvýraznější v klidu a se zavřenými očima. Výraznější signál v Alfa pásmu je na té straně hlavy, kde je dominantní ruka člověka.

Méně známé, ale ještě relativně důvěryhodné zdroje:

Je pozorována korelace EEG aktivity s parametry Schumannovy rezonance.

(The Contingency of Parameters of Human Encephalograms and Schumann Resonance Electromagnetic Fields Revealed in Monitoring Studies, S. V. Pobachenko, A. G. Kolesnik, A. S. Borodin, and V. V. Kalyuzhin Biophysics, 2006, Vol. 51, No. 3, pp. 480–483)

EEG korelace mezi řečníkem a posluchačem podmiňuje úspěšnou komunikaci:

Speaker-listener neural coupling underlies successful communication

PNAS, 26, 2010, doi: 10.1073/pnas.1008662107

<http://www.pnas.org/content/early/2010/07/13/1008662107.abstract>

Z nestandardních vědeckých zdrojů:

Korelaci parametrů EEG a funkční magnetické rezonance mezi léčitelem a léčeným ukazuje několik studií, viz přehledové články.

Charman, R. A. (2006). Direct brain to brain communication - further evidence from EEG and fMRI studies. Paranormal Review, 40, 3-9. - [http://www.spr.ac.uk/psed-site/Charman 20Oct 2006 20Full.pdf](http://www.spr.ac.uk/psed-site/Charman%20Oct%202006%20Full.pdf)

Charman, R.A. (2006). Has direct brain to brain communication been demonstrated? Journal of the Society for Psychical Research, 70, 1-24 - [http://www.spr.ac.uk/psed-site/Charman 20Jan 2006 20Full.pdf](http://www.spr.ac.uk/psed-site/Charman%20Jan%202006%20Full.pdf)

„Prostřednictvím léčitele je pacient spojen se zemským magnetickým polem a má možnost při léčení čerpat z tohoto obrovského zdroje energie“ lze z vědeckého hlediska, tj. z hlediska spolehlivosti ostatních předpokladů, považovat za hodně divokou hypotézu.

K otázce 2.

Co se týče vlivu frekvencí elektromagnetického pole stejných frekvencí, jako jsou Schumannovy rezonance, studie existují, nemají protichůdné výsledky s pohledem pozitivního, nebo negativního efektu, viz odborný časopis Bioelektromagnetics

[http://online-library.wiley.com/journal/10.1002/\(ISSN\)1521-186x](http://online-library.wiley.com/journal/10.1002/(ISSN)1521-186x)

Přesto existuje spousta výrobců kapesních generátorů Schumannovy frekvence a prodávají je s deklarovaným účelem zlepšení zdraví.

K otázce 3.

K nárůstu Schumannovy frekvence. Dle naměřených dat geofyzikálních stanic se nejvíce dramatická změna základní Schumannovy frekvence, viz obr. Figure 1 a Figure 2 na <http://quake.geo.berkeley.edu/ncedc/em.intro.html>. Je také patrné, že Schumannova základní frekvence se periodicky mění v průběhu roku.

Profily některých osobností

Pro orientaci čtenářů jsme z internetu vybrali údaje o některých osobnostech, jejichž jména se objevují ve statích o Schumannových rezonancích.

redakce

LEWIS B. HAINSWORTH

Při zadání jména se objevilo veliké množství článků. Bohužel, převážná část není přeložena do češtiny. L. B. Hainsworth byl australským elektroinženýrem, který se jako první začal zabývat vztahy mozkových vln k Schumannovým rezonancím. Svoje poznatky konzultoval s Dr. Beckerem.

Dr. ROBERT O. BECKER

Vyhlašený expert na elektromagnetické znečištění prostředí, významný neurolog z Harvardu, podílel se na výzkumech Lewise Hainswortha.

Dr. WOLFGANG LUDWIG

Autorita v pulzní magnetoterapii. V roce 1974 vyvinul Schumannův generátor imitující magnetické pole Země, který byl využit v Nasa při vesmírném výzkumu.

SYSTÉM HAARP

Schumannova frekvence není stálá. K některým změnám dochází a člověk je nemůže ovlivnit. Některé však mohou být způsobeny člověkem - vědcem. A mnohé mohou být pro člověka nebezpečné. Lewis B. Hainsworth se zmínil o tom, že mezi takové patří i činnost systému HAARP. Proto následující stať bude o tomto systému zkráceně pojednávat.

Teoreticky se jedná o výzkum ionosféry, ale vše nasvědčuje tomu, že se jedná o program ekonomicko-vojenský.

Hlavní základny se nacházejí na Aljašce, v Norsku a v Portoriku. Začátky projektu sahají do roku 1983, kdy Bernard Eastlund vzkřísil staré Teslovy teorie o řízené energii a přesvědčil americké ministerstvo obrany se jimi zabývat. První ostrý test proběhl v roce 1994 a od té doby je spouštěn nejméně jednou za měsíc.

Systém je tvořen 180 anténami o celkovém výkonu 3,6 MW. HAARP v době spuštění vysílá elektromagnetické vlnění do ionosféry, která v tomto případě funguje jako gigantická „anténa“, pomocí níž lze signál zaměřit na kterékoli místo na Zemi.

Možné vojenské využití:

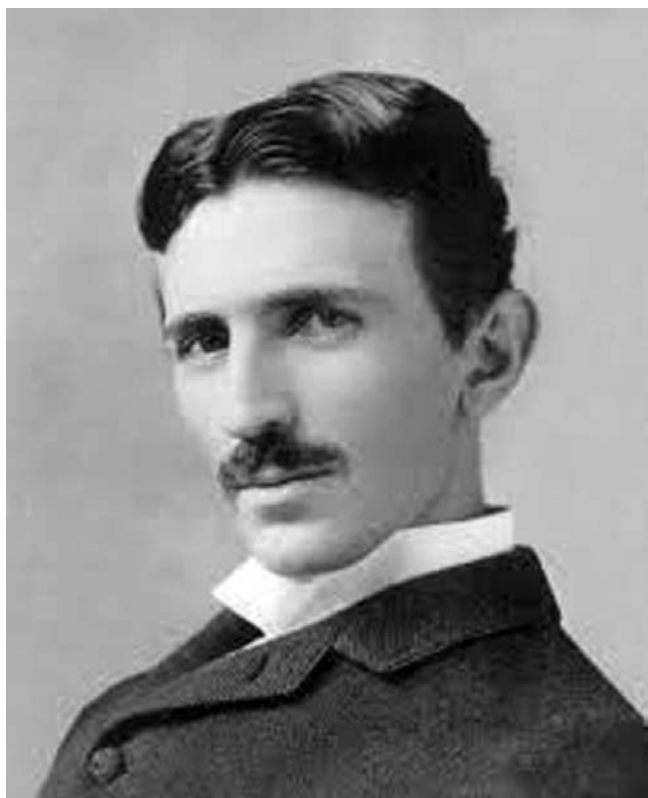
- zahorizontální radar - přesnější vyhledávání cílů za horizontem
- štít - už Nikola Tesla navrhoval vytvoření „elektromagnetického“ štítu, který by nepropustil žádné cizí těleso
- ovlivňování počasí - HAARP může ionizací či ohřevem atmosféry výrazně ovlivnit proudění vzduchu s možnými dalšími následky.
- ovlivnění magnetosféry - mohutnou ionizací se ovlivní zařízení využívající principu elektromagnetismu
- ovládání lidí - teoreticky by mohl HAARP, vlnami na frekvencích odpovídajících frekvencím lidského mozku, působit na chování lidí.

Nám nezbyvá nic jiného, než věřit a doufat, že státy budou nadále dodržovat dohodu z padesátých let o zákazu geofyzikálních zbraní.

O Nikolu Teslovi

Lewis B. Hainsworth při svých zkoumáních Schumannových frekvencí upozorňoval na některá zařízení, která mohou negativně ovlivňovat elektromagnetické pole Země a tím působit potíže člověka. Mezi taková zařízení zařazoval i americký projekt HAARP. Při popisu tohoto zařízení se vyskytuje jméno Nikoly Tesly, který měl mít vypracován projekt na ochranu celé planety a který spočíval v roztavení jakékoliv hmoty na vzdálenost 250 mil. Přitom sestavení takového zařízení mělo trvat maximálně několik měsíců a mělo se uskutečnit v ceně za několik milionů dolarů. Vynálezce (N. Tesla) říkal, že zařízení je založeno na novém principu fyziky. Proto nemůžeme potvrdit a ani vyvrátit, zda toto zařízení by bylo škodlivé pro člověka, jako je tomu možné u zařízení HAARP. Tvůrce HAARP totiž využívá vynálezů a myšlenek N. Tesly. Faktem však zůstává, že N. Tesla v roce 1940 odmítl poskytnout vládě USA tajemství tohoto vynálezu.

Kdo to byl N. Tesla? Byl to jeden z nevšedních vynálezců v oblasti elektřiny. K tomu, aby se dostal natrvalo do povědomí by stačilo to, že vynalezl stroj na střídavý proud a střídavý přenos elektrické energie. Tím pomohl vytvořit elektroprůmyslového giganta jakým je firma Westinghouse, která ovlivňuje trendy ve vývoji elektřiny na celém světě dodnes. Mezi jeho nejuznávanější vynálezy patří asynchronní motor, Teslův transformátor, Teslova turbína a rádio. Přitom bylo patentováno na 300 dalších vynálezu, které vznikaly v průběhu jeho základního výzkumu.

V čem spočívá jeho nevšednost? Už v mládí se rozhodl věnovat plně vědě, a když poznal, že má schopnosti pro vědecký výzkum v oblasti elektřiny, obětoval vše tomuto úkolu. Ani se neoženil a neměl vlastní rodinu. Ve své práci, možno říci, byl vizionářem. Řadu vynálezů nejen viděl ve své obrazotvornosti, ale mnohé dokonce viděl fungovat. Proto u mnoha chybí nákresy a vyobrazení. Kromě této nevšední schopnosti si dokázal všimát jevů v přírodě a nacházet mezi nimi souvislosti, které byly zdrojem nápadů. Např. - příchod deště po záblesku blesku ho přivedl k myšlence: kdybychom mohli vyrobit elektrické efekty požadované kvality, mohli bychom změnit celou planetu a s ní podmínky k životu (toto se nachází v materiálech na internetu, které jsou považovány za autobiografii N. Tesly).

V otevřené encyklopedii Wikipedie je N. Tesla popisován takto: Měl také potíže s uznáváním svých patentů, přičemž se dostával do konfliktů s jinými vynálezci a podnikateli, především s Edisonem a s Marconim. Později se zabýval vizionářskými, ale málo životaschopnými a drahými projekty, jako byla například bezdrátová distribuce elektřiny.

Co tomuto tvrzení říci. V první řadě to, že spor mezi Teslou a Edisonem patřil mezi nejdůležitější pro rozvoj průmyslu a civilizace, a že to byl Tesla, který byl naprostým vítězem.

Spor s Marconim byl veden o prvenství vynálezu rádia a byl ukončen až po smrti Tesly v roce 1943 opět vítězstvím N. Tesly. Pokud se týká bezdrátové distribuce elektřiny, jedná se o tak zvaný „Světový systém“ bezdrátového přenosu, na kterém N. Tesla pracoval již od roku 1900.

Opět z autobiografického materiálu.

„Světový systém je výsledkem kombinace několika původních objevů, učiněných vynálezcem v průběhu dlouhotrvajícího výzkumu a experimentování. Umožňuje nejen okamžitý a přesný přenos signálů jakéhokoli druhu, zpráv nebo znaků, do všech částí světa, ale také propojení telegrafních, telefonních a dalších signálních stanic, bez jakýchkoliv změn, v jejich současném vybavení. Těmito prostředky, například, zdejší telefonní účastník může zavolat a mluvit s kterýmkoli telefonním účastníkem na Zemi. Laciný přijímač, ne větší než hodinky, jej bude schopen kdekoli zachytit, na zemi nebo na moři, přenášenou řeč nebo hudbu hranou na nějakém jiném místě, ať je jakkoli vzdálené.“

O OČKOVÁNÍ

V denním tisku jsem si přečetl článek s názvem „Vakcína netáhne“ s tímto obsahem: „Především lidé nad 65 let a chronicky nemocní by se měli nechat očkovat proti chřipce. Podle Romana Prymuly z České vakcínologické společnosti očkování ochrání až 90 % dospělých a u seniorů sníží až o 70 % počty hospitalizace pro zápal plic. Riziko úmrtí u této skupiny lidí se pak sníží o 80 %.

Jenomže z průzkumu STEM/MARK vyplývá, že pravidelně proti chřipce se nechává očkovat pouze pět procent Čechů. Jen 38 % lidí totiž věří, že je vakcína před chřipkou ochrání, třetina si dokonce myslí, že je očkování zbytečné. Prymula sice připouští, že vakcína není stoprocentní a i očkováný člověk se může nakazit, průběh nemoci je ale potom mírný.“

Vzpomínám na období hrozící prasečí chřipky. Tehdy obrovská propagace očkování proti ní ze strany všech médií i představitelů WHO (světové zdravotnické organizace) přesvědčila politiky, aby se potom plně zapojili do této kampaně, nakoupili za obrovské peníze vakcíny a připravovali hromadné očkování. Já patřím z hlediska lékařského do skupiny ohrožených lidí a bylo mi toto očkování nabídnuto. Vzhledem k mé povaze (jsem tak trochu fatalista) jsem s díky nabízenou pomoc odmítl. Většina čtenářů si jistě pamatuje, že vrcholné zdravotnické orgány plánovaly v první řadě očkování těch pracovníků, kteří zabezpečují chod státu - zdravotnický personál, bezpečnostní složky, pracovníky zabezpečující dopravu a další. Tehdy se těmto snahám postavil proti i sám prezident České republiky, který očkování odmítl. Když pominulo období, kdy v Evropě hrozila epidemie (mnohými předvídaná pandemie), zeptal jsem se lékaře, který mi na začátku nabízel očkování, zda se nechá proti prasečí chřipce očkovat. Odpověď zněla - NE. A protože to nebyl z lékařů ojedinělý případ, už tehdy to ve mně vzbudilo pochybnosti o tom, zda očkování je pro společnost užitečné anebo v sobě skrývá nějaké nebezpečí. Na samém začátku musím říci svůj názor, že masivní propagace ve všech sdělovacích prostředcích zaměřená na očkování se mi nelíbí. Je založena na vytváření strachu před onemocněním a vůbec není zaměřena na osvětu, která by lidem vysvětlila, jaké možnosti očkování poskytuje a aby to vedlo ke svobodnému rozhodnutí člověka. Považuji ji za manipulaci lidí. Inu peníze za reklamu jsou přece potřebné. Úplně stejně se chovají výrobci vakcín.

Proto jsem se rozhodl, že využiji možnosti poučit se u odborníků. Využil jsem k tomu právě vyšlé publikace Prof. RNDr. Anny Strunecké, DrSc. „Varovné signály očkování“. Děkuji jí tímto za poskytnuté informace a za to, že je mohu sdělit i čtenářům Psychoenergetiky.

Na samém začátku mne zaujala předmluva, a proto jsem se ji rozhodl celou zveřejnit.

„Prof. Strunecká předkládá v této publikaci informace o bezpečnosti vakcín pro všechny čtenáře, informace čtivé a srozumitelné. Podle posledních průzkumů většině občanů chybí právě spolehlivé informace o vakcínách, které jim doporučují autority ve zdravotnictví. V současné době máme mnohem hlubší znalosti o mechanismech, kterými mnohočetné vakcínace působí a kterými mohou i vyvolávat neurologické poruchy, stejně jako různé stavy se vztahem k autoimunitě (např. diabetes 1. typu, artritidu a astma).

Společně s prof. Struneckou jsme napsali několik přehledných článků a knihu (Cellular and Molecular Biology of Autism Spectrum Disorders - Buněčná a molekulární biologie poruch autistického spektra), ve kterých do detailů vysvětlujeme, jak nadměrná vakcínace poškozuje vyvíjející se mozek, stejně jako mozek dospělý. Já osobně se snažím vstřípit lidem, že by si měli být vědomi, že mnohé z účinků vakcinací, a speciálně ty, které působí na mozek, jsou nevratné.

Každý by si měl uvědomit, že když vláda nařídí povinné očkování, jsou perfektně zdraví lidé vystaveni proceduře, která může zničit celý jejich život. Miliony lidí jsou vystavovány riziku, které může ovlivnit zdraví společnosti po generace.

Jako příklad lze uvést poliovakcínu, o které se až do 70. let minulého století vědělo, že je kontaminována karcinogenním virem SV40. Plošným očkováním proti obrně bylo více než 100 milionů lidí po celém světě infikováno tímto neléčitelným virem. V současné době existují přesvědčivé důkazy o spojení mezi touto kontaminací a počtem rakovinných novotvarů, zejména mezoteliomů, ependymomů a meduloblastomů. Důkladné studie virologů dokumentují, že virus SV40 v těchto karcinomech pochází z poliovakcíny.

Ještě horší je fakt, že tento potenciálně smrtelný virus se přenáší z generace na generaci, jde o tzv. vertikální přenos. To znamená, že více než sto milionů lidí předává tento virus svým dětem a vnoučatům. Je známo, že všechny vakcíny jsou kontaminované a že většina vakcín je testovaná pouze na několik kontaminujících organismů. Nová generace patogenů - virů a mykoplazmat nazývaných stealth (tajné, nepozorovatelné) organismy - zatím tomuto testování uniká. Právě tyto nepozorovatelné organismy jsou spojovány se zákeřnými neurodegenerativními poruchami a chronickými, neléčitelnými nemocemi.

Dr. Lucija Tomljenová a prof. Chris Shaw publikoval přesvědčivé důkazy, že obsah hliníku, jednoho z nejvíce užívaných adjuvans, padesátinásobně překračuje bezpečnostní limity pro kojence a malé děti. Neurotoxický hliník se hromadí ve specifických oblastech mozku a spouští proces nazývaný imunoexcitotoxicita, což je v podstatě plíživý a chronický zánět mozku.

Většina těchto informací se nesdílí veřejnosti a v USA je propagátoři povinného očkování vlastně zatajují, aby nebyl ohrožen vakcinační program.

Slušnost vyžaduje povědět pravdu o účinnosti vakcín, protože mnohé studie dokládají, že účinnost vakcín je určována neadekvátně, takže v mnoha případech poskytují vakcíny malou ochranu. Měli bychom se dozvědět pravdu o dramatickém poklesu úmrtnosti na běžné infekční nemoci, který nastal před tím, než se započal realizovat vakcinační program. Propagátoři očkování si připisují zásluhy, na kterých mají vakcíny minoritní podíl. V současné moderní době nemůžeme bezmezně důvěřovat těm, kteří jsou u moci.

Prof. Strunecká prozkoumala problematiku pečlivě a nabízí čtenářům kritické informace potřebné k informovanému rozhodnutí ohledně vakcínace. Skláním se před touto záslužnou prací autorky“.

Prof. Russell L. Blaylock, M.D.
Theoretical Neurosciences Research, LLC.

Nyní se vraťme k samotné knize a účelu, proč byla sepsaná - tj. k poskytnutí informací lidem ke správnému a osobnímu rozhodnutí pro očkování.

Očkování by mělo chránit organismus před choroboplodnými zárodky - viry nebo bakteriemi. Děje se tak pomocí vakcín. Vakcíny mají různé složení a jsou aplikovány v různém věku, aby stimulovaly imunitní systém k posílení imunity.

Imunitní systém zajišťuje ochranu těla před různými vnějšími vlivy, jako jsou infekce způsobené viry a bakteriemi, parazity a plísněmi. Chrání také před vnitřními vlivy, jako jsou odumřelé buňky nebo buňky, které se začaly chovat abnormálně a mohly by pro tělo představovat nebezpečí. Imunita je tedy schopnost bránit se.

Rozeznávame dva typy imunity:

- imunitu přirozenou, která je organismu vrozená
- imunitu získanou (adaptivní), která se vyvíjí po setkání s narušujícím antigenem.

Oba typy imunity se vzájemně doplňují a podporují.

Ještě se setkáváme s pojmem stádní imunita, který je třeba vysvětlit, protože souvisí s problematikou očkování. Po počátečních úspěších očkování začali mnozí lidé snít o vymýcení infekčních nemocí z celé planety Země. Podařilo se to v průběhu desetiletí u pravých neštovic a pro WHO (Světovou zdravotní organizaci) to byl popud k uskutečnění tohoto snu. Začala éra nebývalého rozsahu plošných vakcinací.

Pro vysvětlení nutnosti očkovat co nejvíce lidí se vytvořila teorie (spíš hypotéza - pozn. pisatele) tzv. stádní (angl. herd) neboli kolektivní imunity. Ta předpokládá, že při vytvoření imunity očkováním určitého procenta populace v dané oblasti (většinou ve státě) budou před nákazou chráněni i neočkovaní jedinci, kteří nemohli být z určitých důvodů očkováni.

Tato hypotéza byla založena na pozorování, že prodělání dětských nemocí vytvoří imunitu u dětí, které jimi onemocněly, na celý život a že v jejich okolí jsou vůči této nemoci imunní i osoby všeho věku, tedy i dospělí, kteří nemoc v dětství neprodělali.

Z tohoto důvodu je v mnoha státech nařízeno povinné očkování a proto vakcinologové a hygienici naléhají na rozšiřování doporučovaných vakcín v co největší části populace. Ve Spojených státech dosáhl tento systém stavu, kdy v roce 2009 byl počet očkových dětí ve věku 19 až 35 měsíců větší jak 99 %. Faktem je, že toto úsilí má určité konkrétní pozitivní výsledky.

(V této části jsem citoval celé části z knihy prof. Strunečké - pisatel).

Podle mne, celý spor mezi zastánci očkování a jejich odpůrci spočívá v tom, co je lepší, zaměřit se na posilování imunity vrozené a získané nebo na posilování imunity stádní. I zastánci i odpůrci očkování mají kus pravdy.

Odpuřci se opírají o zkušenosti z předvakačního období dětí. Tehdy byly dětské nemoci považovány za přirozené „školení“ imunitního systému dítěte. Komplikace a život ohrožující stavy spojené s těmito nemocemi s postupujícím vývojem společnosti byly stále méně časté. Zpravidla se získáním imunity na celý život prodělalo dítě i skok ve svém mentálním vývoji. Onemocnění dětskou chorobou tedy představovalo určitý vývojový předěl a zároveň přispívalo k vytváření kolektivní imunity. Přesto strach z dětských nemocí a jejich následků, mezi které patří i úmrtí, vede rodiče spíše k zastáncům očkování. V naší zemi k tomu vede i návyk na dřívější režim, kdy když se něco nařídilo, tak se o tom nediskutovalo a provedlo se to.

Podívejme se nyní na negativa spojená s očkováním. Mezi podstatné patří to, zda je vakcína v okamžiku očkování neškodná pro očkovance. Je třeba si uvědomit, že vakcína se ověřuje na naprosto zdravých jedincích. Také je třeba brát v úvahu, že v současnosti se rodí větší počet dětí s vrozenými zdravotními problémy, než tomu bylo dříve. Bohužel u nás zákonem stanovený očkovací

kalendář nepřihlíží k tomu, zda očkovanec je po zdravotní i vývojové stránce schopen se podrobit očkování bez možných následků. Výrobce vakcíny s možností nežádoucích účinků počítá, ale přesvědčuje lékaře i rodiče, že se jedná o zanedbatelné účinky. Že tomu tak není, dokazují zkušenosti z USA. Na str. 102 knihy „Varovné signály očkování“ je toto sdělení: jenom v USA bylo v rámci tzv. VICP (program pro kompenzaci poškození vakcínami) odškodněno 2480 osob celkovou částkou přesahující 2 miliardy dolarů za poškození jak celurární vakcínou DTP (kombinovaná vakcína záškrt, tetanus, dávivý kašel), tak acelurární DTaP. Na straně 145 je toto sdělení: výrobci vakcín zaplatili téměř 2 miliardy US dolarů za soudně prokázána poškození v důsledku očkování vakcínou MMR nebo DPT. Dva tisíce rodin obdrželo kompenzaci v průměrné výši 850 000 US.

Čím se může stát, že vakcína vyvolá nežádoucí účinky? Vždyť antigen, jako hlavní složka, má podnítit imunitní systém očkovaného a posílit tvorbu protilátek proti nemoci, pro kterou byla vakcína vyvinuta. Pro zvýšení účinku antigenu se mnohdy přidávají do vakcíny látky tzv. adjuvans, které slouží k dosažení tohoto cíle. Dále se do vakcíny dodávají další látky, které mají antigen udržovat v „dobré“ kondici. Mezi tyto látky patří i formaldehyd, jehož účelem je zabránit kontaminaci vakcíny nežádoucími bakteriemi a viry. Přitom ke kontaminaci nedochází ojediněle. Většinou k ní dochází při kultivaci antigenu na substrátech živočišných buněk. Mezi nejvíce známé kontraverzní případy na konci 50tých let minulého století patří kontaminace vakcín proti dětské obrně. Statistika říká, že v USA bylo touto kontaminovanou vakcínou proočkováno na 100 milionů dětí, které potom tento virus rozšířovaly ve svém okolí. Jak na toto zjištění reagovali výrobci těchto vakcín? Když zjistili, že v kulturách opicích ledvinných buněk druhu makak, používaných při kultivaci a množení antigenu, a že v laboratorních opicích makak je více jak polovina zvířat tímto opicím virem nakažena, byly opice makak nahrazeny opicemi kočkodan. Ve všichni výrobci těchto vakcín na zjištění reagovali. Když v roce 2005 se z pověření WHO prováděla analýza vzorků ze 13 zemí, zjistilo se, že v některých geografických lokalitách tento opičí virus (SV40) ve vakcínách zůstává. Jednalo se o Čínu (kde se ke kultivaci používá ledvin makaků i nadále) a o hlavního výrobce vakcín pro východní Evropu.

Dalším příkladem toho, že přídavné látky používané ve vakcínách mohou velice uškodit, je látka nazývaná Thimerosal, obsahující rtuť. Tato látka se užívá již od 20tých let minulého století, protože je údajně velice účinná při ochraně vakcíny před kontaminací bakteriemi a viry. Látka byla pro tyto účely patentována v roce 1929. Ale již v roce 1935 bylo poukázáno na její nežádoucí účinky. Tehdy vědci poukázali na to, že Thimerosal vyvolává imunologické, neurologické, sensorické a motorické poruchy. Zatímco pod tlakem těchto poznatků byl Thimerosal postupně odstraňován z mastí, krémů a dalších povrchově používaných léčebných prostředků, jeho použití ve vakcínách se rozšiřovalo. Trvalo dlouho až do roku 1980 než FDA (Federální úřad pro kontrolu potravin a léků USA) doporučil zákaz používat Thimerosal v 18 produktech. Ale až v roce 1999 vládní orgány doporučily farmaceutickým společnostem, aby přestaly dávat Thimerosal do vakcín. V roce 2001 tuto kampaň podpořila i WHO (Světová zdravotnická organizace). Přesto se Thimerosal nadále používá ve vakcínách proti chřipce a ve vakcínách pro rozvojové země. Necht' si čtenář udělá o morálce výrobců vakcín, mezinárodních i národních zdravotnických organizací i politicích úsudek sám.

Podobně se v současné době posuzuje jiná přídatná látka - hliník. Hliník je v podstatě cizorodý prvek a organismu trvá řadu let, než se ho zbaví. Je podezření, že negativně ovlivňuje činnost mozku.

Z toho, co jsem dosud napsal, vyplývá, že po očkování se mohou vyskytnout nežádoucí účinky. Některé jsou běžné, některé však neobvyklé a vážné. Mezi běžné reakce patří mírné zarudnutí v místě vpichu do velikosti 3 cm a mírně zvýšená teplota doprovázená často mrzutostí, která obvykle druhý den odezní. Také zarudnutí během několika dní zmizí.

Mezi vážné patří velké zarudnutí a otok v místě vpichu a horečka nad 38°C doprovázená narušením spánku (spavost nebo nespavost), možnost křečí. Prof. A. Strunec upozorňuje na nebezpečí encefalitického pláče. Jedná se o ječivý a neutišitelný pláč, který trvá několik hodin i dní. Tyto vážné účinky je nutno projednat s lékařem a hlásit SÚKL (Státní ústav pro kontrolu léčiv).

O povinném očkování v ČR

Na základě iniciativy WHO existují ve všech státech monitorovací programy infekčních nemocí a programy jejich prevence. Jsou vypracovány kalendáře povinného nebo doporučeného očkování jak pro děti a mládež, tak pro dospělé. Tato schémata se upravují podle změn výskytu infekčních onemocnění i vývoje nových vakcín.

Očkovací kalendář pro 1. rok života

Vznikl ve spolupráci s hlavním hygienikem na základě na základě vyhlášky MZd č. 537/2006 Sb. o očkování proti infekčním nemocem. Toto očkování je podle zákona č. 258/2000 Sb. povinné. Při očkování se používá kombinovaná vakcína Infarix hexa, která obsahuje antigeny proti šesti nemocem: záškrtu, tetanu, dávivému kašli (černý kašel), invazivnímu onemocnění (vyvolanému *Haemophilus influenzae* - HiB), virové žlutence B přenosné obrně (poliomyelitidě). Hovorově se říká této vakcíně Hexavakcína.

Zákonem je umožněno místo hexavakcíny použít jinou, tato musí být v ČR registrována a rodič si ji hradí sám.

Termín očkování je stanoven vyhláškou od 9. týdne věku postupně 3 dávky v průběhu 1. roku života s intervalem minimálně jeden měsíc mezi dávkami. 4. dávka se podává nejméně 6 měsíců po 3. dávce.

Protože tímto povinným očkováním prochází podle tvrzení WHO na 99 % narozených dětí, považují v tomto článku popsat možné nežádoucí účinky z příbalového materiálu k hexavakcíně.

Podobně jako u jiných injekčních vakcín, existuje i zde velmi malé nebezpečí vzniku závažných alergických reakcí. Známkami mohou být:

- vyrážky, které jsou svědivé a otoky obličej
- otoky kolem očí a otoky obličej
- potíže s dýcháním nebo polykáním
- náhlý pokles krevního tlaku a ztráta vědomí.

K těmto reakcím zpravidla dochází před opuštěním ordinace. Pokud se některé tyto příznaky vyskytnou, nutno okamžitě vyhledat lékařskou pomoc.

Vzácně se mohou objevit během 2 až 3 dní po očkování následující nežádoucí účinky:

- kolaps nebo stavy bezvědomí nebo ztráta vědomí
- záchvaty nebo křeče s horečkou nebo bez horečky.

V tomto případě nutno ihned vyhledat lékařskou pomoc.

Mezi velmi časté nežádoucí účinky patří:

- ztráta chuti k jídlu
- horečka 38°C a vyšší
- otoky, bolest, zarudnutí v místě vpichu
- únava
- neobvyklý pláč
- podrážděnost, neklid

Mezi časté patří:

- průjem
- zvracení

- horečka vyšší jak 39,5°C
- otok v místě vpichu větší než 5 cm
- zatvrdnutí v místě vpichu vakcíny
- nervozita

Mezi méně časté patří:

- ospalost
- kašel
- rozsáhlý otok celé končetiny, do které byla vakcína aplikovaná
- vzácně se může objevit vyrážka

Velmi vzácně se může objevit:

- zduření uzlin na krku
- u velmi předčasně narozených dětí se mohou objevit pauzy mezi dechy
- dočasné zastavení dýchání
- otok obličej, rtů, úst, jazyka nebo krku (obtíže při polykání nebo dýchání)
- dermatosa
- otok končetiny, do které byla vakcína aplikovaná
- puchýřky v místě vpichu vakcíny.

Pokud se některý z těchto nežádoucích účinků vyskytne, ihned to hlásit svému lékaři nebo lékárníkovi a informovat SÚKL

Autorka knihy upozorňuje neobvyklý pláč (který se podle výrobce vyskytuje více než jedenkrát z deseti dávek vakcín), který je indikátorem zánětu mozku, bolesti hlavy a nežádoucích reakcí spojených se stimulací mikroglii.

Příbalový leták Hexavakcíny upozorňuje na dodržování zvláštní opatrnosti (laicky řečeno neočkovat) pokud dítě mělo při předchozím očkování Hexavacínou zdravotní problémy:

- horečka vyšší než 40°C během 48 hodin po očkování
- kolaps nebo šokový stav během 48 hodin po očkování
- neustupující pláč trvající více jak 3 hodiny v průběhu 48 hodin po očkování
- křeče s horečkou i bez ní v průběhu 3 dní po očkování
- nediagnostikované nebo progresivní onemocnění mozku nebo epilepsie
- problémy se srážlivostí krve nebo krevní podlitiny
- pokud má dítě sklon ke křečím (záchvatům) při horečce nebo je tomu u členů rodiny.

Závěrem k očkování

Tuto část by si měla přečíst matka nebo osoba, která půjde s kojencem na lékařskou prohlídku spojenou s povinným očkováním Hexavakcínou a ještě doma se rozhodnete, zda budete souhlasit s doporučeným očkováním proti pneumokokům a rotavirům.

Očkování proti pneumokokům

Pneumokokové onemocnění patří mezi nejčastější respirační bakteriální onemocnění. U dětí do dvou let a potom u osob ve věku nad 65 let bývají klinické průběhy nejzávažnější. Očkování se zavedlo v EU a ČR před několika lety. Dříve se tato onemocnění léčila antibiotiky. V ČR je schválena k očkování vakcína Synflorix a Prevenar 13. Vakcína Synflorix je schválena pro děti do dvou let, Prevenar pro všechny děti do pěti let.

Očkování by mělo být zahájeno co nejdříve (v 2 nebo 3 měsíci). Potom by dítě mělo dostat další dvě dávky v intervalu 1 až 2 měsíců. Posilovací dávku by mělo dítě obdržet v 12-15 měsících.

K tomuto očkování je třeba připomenout toto. Očkování chrání pouze proti několika kmenům ze skupiny 90 přírodních kmenů.

Povinné očkování proti spalničkám, zarděnkám příušnicím - MMR vakcína

V ČR se očkuje proti těmto nemocem od roku 1995. Uvádí se, že dvě dávky vakcíny zabezpečí 90-100 % imu-

nit. První očkování se provádí od 15 měsíců věku dítěte, 2. dávka se aplikuje v období 21-25 měsíce věku.

Pro očkování se využívá vakcín Priorix a Triviac. I když v příbalovém letáku je upozorňováno na možnost nežádoucích účinků, naši pediatři říkají, že se nesetkali se žádným poškozením dětí po očkování MMR.

Povinné očkování v 10 letech.

Do očkovacího kalendáře bylo doplněno očkování v deseti letech věku dítěte kombinovanou vakcínou Boostrix Polio proti tetanu, záškrtu, černému kašli a dětské obrně.

Toto přeočkování je v současné době důležité s ohledem na šíření onemocnění černým kašlem. Rodiče po přeočkování by měli na dobu jednoho týdne zabezpečit pro očkování klidný režim, vynechat fyzicky náročné činnosti a přitom pozorně sledovat zdravotní stav.

Myslím, že jsem podal dostatečné informace pro rozhodování rodičů k očkování. Na závěr se vracím k začátku, kde autorka radí rodičům, co mají před očkováním dělat. Jedná se o vlastní zodpovězení několika otázek.

Cítím se já nebo moje dítě v tuto dobu poněkud nemocné?

Měl jsem já nebo moje dítě špatnou reakci na předchozí očkování?

Máme v rodině nebo my sami špatné reakce na očkování, neurologické onemocnění, alergie nebo problémy s imunitním systémem?

Znám rizika nemoci, proti které mám být očkován a rizika vakcíny pro sebe a pro svoje dítě?

Mám úplné informace o nežádoucích účincích vakcíny?

Vím, kam a jak podat zprávu o nežádoucích účincích?

Znám údaje o vakcině včetně jména výrobce a čísla šarže pro veškerá očkování, které mám já nebo moje dítě podstoupit?

Vím, že mám právo informovaného výběru (mohu si zvolit typ vakcíny)?

Pokud odpovíte ano na otázky 1, 2 a 3 a na zbývající ne, měli byste se souhlasem k očkování vyčkat, dokud nezískáte potřebné informace od svého lékaře či konzultanta.

Na úplný závěr zveřejňuji pouze ve zkratce rady lékařsky, která zažila na vlastním dítěti vážný nežádoucí účinek po očkování:

- Před očkováním vyhodnotit rizikové faktory pro poškození očkováním.
- Respektovat nedonošenost.
- Neočkovat krátce po narození.
- Před jakýmkoli očkováním přečíst PL (příbalový list).
- Respektovat akutní kontraindikace.
- Očkování odložit minimálně ke konci prvního roku života.
- Preventivní opatření před očkováním.
- Zachovávat dvouměsíční nebo i delší odstup mezi aplikací vakcín.
- Nedovolit podání dvou nebo více vakcín současně.
- Při onemocnění vyhledat pomoc homeopata.

K napsání celé statě jsem využil materiál z knihy „Varovné signály očkování“ prof. RNDr. Anny Strunecké, DrSc. Jsou to jen hlavní myšlenky, jak jsem to pochopil já. Velmi doporučuji rodinám, kde jsou děti anebo i těm, kteří se chtějí nechat očkovat, seznámit se s touto knihou podrobně a pak se sami rozhodněte. Pozor na klamavou televizní reklamu.

Po přečtení knihy mi vyvstaly další otázky. Copak u nás nedochází k vážným nežádoucím účinkům anebo proč nemáme program VICP (proč by to nemohl dělat SÚKL), který by závažná poškození řešil s výrobcem vakcíny. V knize je uváděno, že v USA se rodině poškozeného vyplácí v průměru 850 000 dolarů, které hradí výrobce. U nás prakticky toto poškození hradí stát. Toto se musí nesmírně líbit výrobcům vakcín. Z poskytnutých informací o morálce a etice výrobců vakcín si kladu otázku - patříme mezi vyspělé země, anebo se k nám dovážejí vakcíny určené pro Afriku nebo východoevropské země? A jak tyto otázky řeší náš vrcholový orgán ČR - tj. Ministerstvo zdravotnictví?

Ing. Vlastimil Bažant

PROČ SE NEOČKOVAT PROTI CHŘIPCE

Předchozí článek jsem zaslal paní prof. RNDr. A. Strunecké DrSc. k připomínkám. Paní profesorka reagovala na moji zmínku o očkování seniorů proti chřipce a zaslala mi svůj článek „Chřipková sezóna 2012/2013 začíná“ a odkázala mne na článek MUDr. Ludmily Elektové „Proč se neočkovat proti chřipce“, který je zveřejněn na adrese www.rizikooockovani.cz. Článek paní profesorky se vedení rozhodlo umístit na webových stránkách ČEPES. Z článku MUDr. L. Elektové jsem si dovolil vybrat základní myšlenky z první části, kdežto druhou jsem rozhodl v Psychoenergetice zveřejnit celou. Čtenáři jistě pochopí sami.

Článek se paní doktorka rozhodla napsat a zveřejnit na základě chování ČT24. Ta totiž 12.10.2012 vysílala pořad o problematice očkování proti chřipce. Pořadu se zúčastnil ministr zdravotnictví, hlavní virolog ČR a paní doktorka. Redaktor ČT24 jí slíbil zveřejnit její nesestrhaný projev v délce 6ti minut. Obě strany - jak zastánci očkování, tak i odpůrci měli mít stejnou možnost oslovit veřejnost. Ovšem skutečnost byla podstatně jiná. Zatímco propagátoři očkování mohli každý mít projev v trvání 10ti minut, paní doktorce zveřejnili pouze několik vět. Proto paní doktorka tento článek napsala a zveřejnila ho na internetu.

Na začátku chci uvést, že její vývody vycházejí z výzkumných studií světových výzkumných institucí.

Základní její myšlenkou je, že nebylo hodnověrně dokázáno, že by účinnost očkování vyvážila rizika spojená s očkováním. Analýza prokázala, že účinnost očkování proti chřipce je 60 %, (naš přední virolog R. Prymula mluví o 70 %). Podívejme se, jak se k tomuto číslu dochází. Studiemi je dokázáno, že v období chřipky dochází k onemocnění 3 % neočkovaných a k onemocnění 1,4 % očkovaných. Z těchto čísel zastánci očkování propočítali 60ti procentní účinnost očkování proti chřipce.

Dále je třeba si uvědomit, že vakcína proti chřipce ochrání člověka pouze proti 3 kmenům z 200 možných. Tedy záleží na tom, zda virologové a výrobci vakcín správně odhadnou kmeny, které budou obyvatelstvo ohrožovat. Pokud by to správně neodhadli, účinek vyráběné vakcíny by byl praktický nulový. Závažným zjištěním totiž je, že očkování proti jednomu kmeni chřipky může zvýšit náchylnost proti jinému druhu chřipky. Projevilo se to v období výskytu prasečí chřipky, kdy jedincům očkovaným proti sezónní chřipce hrozilo větší nebezpečí onemocnění pandemickou chřipkou. Naši virologové tvrdí opak - komu tedy věřit - zahraničním pramenům anebo našim propagátorům očkování..

Dalšími negativy očkování mohou být nežádoucí účinky při očkování. Ty jsou popsány v příbalových listech a každý očkovanec by měl být s nimi seznámen. Je však rozdíl v závažnosti, pokud jsou popisovány v rámci klinických studií anebo při běžném používání (v postmarketingovaném období). Příkladem bylo zjišťování závažných nežádoucích účinků při masivním očkování v USA proti prasečí chřipce. Jednalo se totiž o případy celkového ochrnutí (GBS). A nyní přistoupím k druhé části, tj. co dělat, když onemocní chřipkou a je jedno, jestli jsem neočkovaný nebo očkovaný. Jedná se vždy o závažné onemocnění, které je mnohými lidmi podceňované.

Chřipka jako nemoc

Přestože jsme strašeni chřipkou, jakoby ohrožovala každého, skutečností je, že pravděpodobnost, jestli vůbec onemocníme a jak vážná bude nemoc, jestli se uzdravíme nebo umřeme, určuje mnoho faktorů, které vakcinologové neberou v úvahu. Prostě chtějí naočkovat všechny, aby to některé ochránilo. Přesto většina lidí si s chřipkou nemusí dělat starosti.

(Takto bych to neřekl, je to zavádějící. Jen málokdo ví, jak na tom je zdravotně, kondičně, hlavně psychicky poznámka jiného lékaře.)

Je třeba ale vědět, jak se před ní chránit a jak ji léčit. Ne každá viróza je chřipka. Lidé přicházejí do ordinace s banálními virózami a říkají „mám chřipku“. Nemají. Kdyby ji měli, velmi pravděpodobně by do ordinace vůbec nedošli. Chřipka vás překvapí náhle, může se stát, že odcházíte z práce v plném zdraví a za hodinu jste zchvácení v posteli s horečkou kolem 40° C. Chřipka se prakticky nedá přechodit. Doslova vás uzemní. Člověk má problém dojít na záchod. A když byste se ji snažili přecházet, skutečně si zahráváte se životem. Statistika úmrtnosti jsou nanič, pokud z nich nelze vyčíst, o jaké nemocné šlo. Protože riziko onemocnění anebo úmrtí na chřipku se liší od jedince k jedinci, od prakticky 0 % po téměř 100 %. Takže co dělat, abyste si snížili riziko, že chřipku (a jiné virózy) dostanete a jak ji léčit, abyste si zvýšili šance na rychlé uzdravení?

1. Dbejte na patřičnou hygienu. Myjte si ruce, používejte jednorázové kapesníky, omezte pobyt v místech, kde je vyšší riziko nákazy. Chodte na čerstvý vzduch.
2. Nemoc nepřecházejte. Z dlouhodobého hlediska se vám bohatě vyplatí zůstat první dny v posteli. Nemoc se nehodí nikdy, neřešte, co nestihnete. Chřipku je obtížné přechodit, člověku je fakt špatně, ale někteří nepoučení se naladují léky a vydají se budovat kapitalismus. Nedělejte to, mohli byste zemřít nebo si velmi poškodit zdraví. A také to není moc ohleduplné k ostatním.
3. Nesrážejte horečku, pokud ji máte. Horečku máte proto, že ji potřebujete, vyrábí ji vaše tělo a vyrobí ji tak vysokou, jak je nutné. Horečka zvyšuje aktivitu imunitního systému a činí vaše tělo nehostinným pro viry a bakterie. Zejména nepoužívejte paracetamol (Paralen, Coldrex, abych jmenovala ty nejznámější výrobky). Mechanismus použití paracetamolu je takový, že snižuje imunitní odpověď. Paracetamol nemá žádný vliv na viry nebo bakterie, těch je v těle pořád stejně, jen si jeho použitím vypnete obranyschopnost. Studie potvrzují, že užití léků na horečku snižuje imunitní odpověď, prodlužuje nemoc, zvyšuje riziko komplikací a úmrtí.

Je to logické a nechápu, proč se na to musejí dělat studie. Vyplývá to z jeho mechanismu účinku, který by každý lékař měl znát. Nechápu, proč lékaři pacientům rutinně doporučují léky, které jim sniží šanci na uzdravení a dokonce zvýší riziko úmrtí. Ve světle těchto poznatků je třeba hodnotit statistiku úmrtnosti na chřipku u seniorů. Seniori se obecně špatně stravují, mají slabší imunitu a tendenci brát na všechno léky. Paracetamol při chřipce pro ně může být skutečně hřebíkem do rakve. Protože svým pacientům paracetamol zakazují, mám možnost porovnat vývoj nemoci u těch, kteří ho neberou s těmi, kteří si ho vezmou (než jim to vysvětlím). Nikdy jsem neviděla takovou tu vleklou únavu a vyčerpanost u člověka po chřipce, který si nesrážel teplotu. Já osobně jsem měla v životě několikrát chřipku, vždy s horečkou ke 40° C, nebylo to ani trochu příjemné, ale do týdne po poklesu teploty jsem byla fit. Všichni pacienti, kteří byli týdně až měsíce po chřipce nebo viróze unavení, jako vybití, byli lidé, kteří se cpali paralenem „aby byli dřív zdraví“. Naletěli reklamě, která ale nelze - dobře se na ni podívejte. Reklama na Coldrex neříká ani slovo o vlivu na infekci, ani slovo o léčení, říká otevřeně - potlačuje příznaky chřipky. Nic víc. Problém je, že běžný - nepoučený člověk neví, co potlačení vlastně znamená a co si tím způsobí. Když už z nějakých důvodů budete potřebovat snížit teplotu, neužívejte paracetamol, ale kyselinu acetylosalicylovou nebo ibuprofen. Sice také potlačují imunitní reakce, ale alespoň nezatěžují játra a nezpůsobují oxidativní stres. Vezměte nejnižší nutnou dávku, jednorázově a nechte horečku opět rozběhnout. (Níže teplota 40 C a vyšší je už často nebezpečná a paušálně ji doporučovat nesrážet je docela hazard. Dle mého srážet na 40 C, jen je otázka čím! Pozn. jiného lékaře).

4. Použijte prostředky, které imunitu posílí. Tyto prostředky je vhodné používat preventivně, nejen při nemoci.
5. Zdravá strava. Naprostá většina populace (cca 90 %) má nedostatek vitamínů a antioxidantů. Vím to, protože to měřím, kdyby někdo pochyboval, může se podívat na toto video http://www.youtube.com/watch?v=rX4oxxGWi_8. Měří se tam množství těchto látek v těle: lykopen, karotenoidy, lutein, zeaxanthin a další. Všechno jsou to látky, které běžně přijímáme (nebo bychom měli) v potravě. Pokud jíte dostatek zeleniny a ovoce obsahující tyto látky, automaticky do sebe dostáváte i vitamín C. Moje výsledky měření jsou velmi podobné tomu, co zjistil Dr. Oz. Chcete-li být imunní vůči nemoci, konzumujte denně nejméně 600 g zeleniny a 3 kusy ovoce. Můžete i více, ideální je, aby zelenina tvořila 50-70 % všeho, co sníte. Omezte cukr, tlumí imunitu. Jezte čerstvou, kvalitní stravu, neohřívejte si předpřipravená jídla v mikrovlnce, omezte aditiva, chemii apod. Jezte kyselé zelí, je dobrým zdrojem vitamínu C a užívejte také probiotika, které příznivě ovlivňují imunitu. (Zde je největší problém, co je zdravá strava a většina doporučení, zejména ta propagované masmédií, jsou tak na úrovni středověku pozn. jiného lékaře).
6. Vysoce účinný proti chřipce je vitamín D. Toho máme také málo. Měřila jsem cca 100 pacientů na konci zimy a normální hladinu jich měli jen 3. Tj. 3 %. Dokonce i ti, kteří byli předchozí léto u moře,

na jaře měli nízké hodnoty. Zásoby vitamínu D z léta vydrží max. 3 měsíce, což může být jedním z důvodů, proč chřipkové epidemie přicházejí nejvíce až po vánocích. Vitamin D lze snadno doplňovat ve formě výživových doplňků nebo jako rybí tuk. Na rozdíl od očkování vás chrání nejen proti chřipce, ale proti všem infekčním nemocem, také před rakovinou a jinými nemocemi, nemá vedlejší účinky, jen obtížně se jím lze předávkovat. Za bezpečné jsou považované dávky kolem 5000 IU pro dospělého. Kojenec dostává během prvního roku života 500 IU, což odpovídá 5000-10 000 IU pro dospělého. (Dle mého názoru není ani tak důležitá výše hladiny, ale jeho účinnost. Vůbec není pravdy, že každá jednotka vitamínu D dodaná do těla, koná svou práci. Názor jiného lékaře).

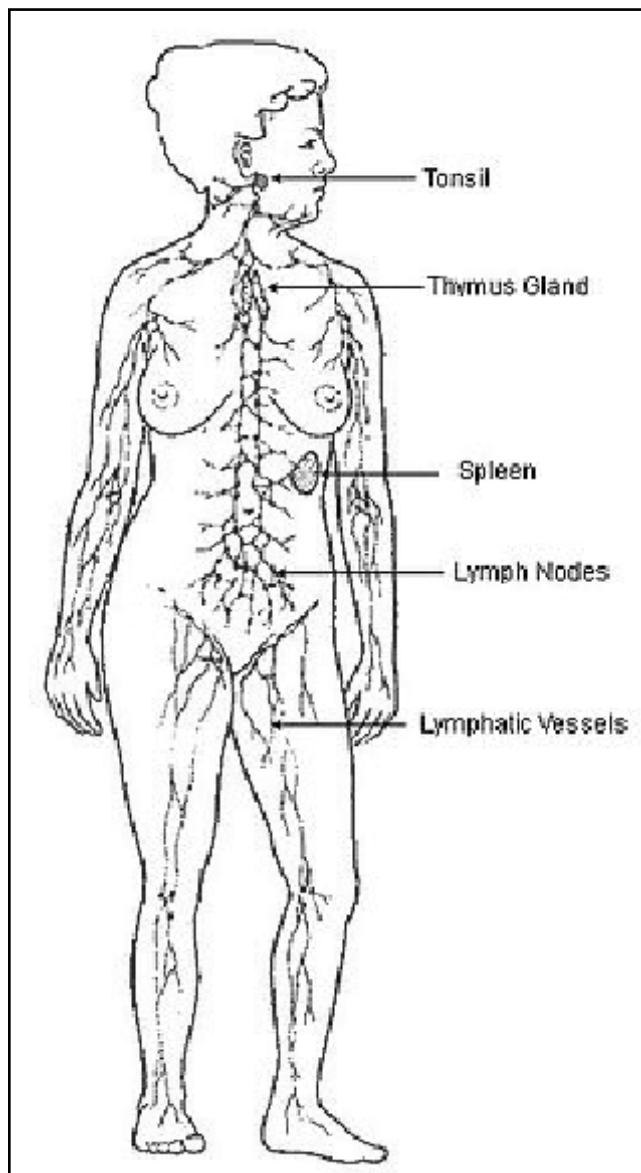
7. Když už půjdete do lékárny pro nějaké léky, musíte vědět, o co požádat. Když budete chtít něco „na chřipku“, velmi pravděpodobně vám nabídnou Coldrex nebo něco podobného. Důvody jsou jednoduché. Lékárna prodává léky a chce na nich vydělat. Na Coldrexu vydělá víc než na obyčejném paracetamolu, který by vám koneckonců udělal stejnou „službu“ za desetinu ceny, vydělá na něm víc než na homeopatikách a bylinném čaji. Takže požádejte o něco na podporu imunity při infekcích. Možností je mnoho: homeopatika, od běžného Oscilloccina po individuálně vybrané léky, echinacea v různých podobách, megadávky vitamínu C (nejméně 5 g denně, ideálně až 10 g denně - do dávky, která vám začne způsobovat průjem, pak lehce uberte), vitamin D, betaglukany, bakteriální lyzáty (Preventen, GS Imunostin apod.). Všechny tyto prostředky vám pomohou v boji s infekcí, nepodrazí vám nohy jako paracetamol. Nebude vám sice hned dobře jako po paracetamolu, ale zato se rychleji uzdravíte a po uzdravení nebudete trpět vleklou únavou. (Prostředků je skutečně mnoho, jejich účinnost je různá, ale ani jeden z nich nevytváří systém a systémovost. Toho lze dosáhnout jen kombinací a délkou působení. Názor jiného lékaře).

Názory ve prospěch očkování jsou nyní v médiích na denním pořádku. Znáte je. Předložila jsem vám odlišný názor, proč je lepší se neočkovat a jak si s nemocí poradit. Porovnejte to, posuďte vědecké důkazy, vyhodnoťte si riziko pro sebe osobně. Pak se sami rozhodněte.

MUDr. L.E.

Na závěr článku prof. Strunecké připojuji sdělení ministra zdravotnictví. MUDr. Heger patří mezi velké zastánce očkování. V televizním pořadu tento svůj postoj dokládal dosavadními poznatky. Říká, že náklady na léčení chřipky dosahují ročně kolem 1 miliardy korun. Proto chce dosáhnout 15 % proočkovanosti a tím i snížení nákladů na léčbu. Je přesvědčen o užitečnosti očkování, i když vakcinace by znamenala zvýšené náklady o 300 milionů. Uvidíme, zda se podaří ministrovci zdravotnictví dosáhnout výše proočkovanosti a zda se mu podaří snížit náklady pod 1 miliardu. Ale co bylo zajímavé. Bylo mu kladena otázka, zda půjde příkladem a nechá se očkovat. Odpověď zněla - ne.

LYMFATICKÝ SYSTÉM

Lymfatická soustava

O lymfatickém (mízním) systému se mluví málo, přitom je tak důležitý! Lymfa odpovídá za kvalitu našeho imunitního systému.

Funkce

- odvod tkáňového moku z tkání ve formě lymfy
- odvod tuků ve formě kapének do horní duté žíly
- obranný mechanismus - mízní uzliny
- odvod produktů metabolismu z těla (škodlivé, nepotřebné látky)
- přívod živin do krve
- stálost vnitřního prostředí (tzv. homeostasy)

Lymfatický systém je čistící systém, který odvádí z těla chemické látky a barviva (vznikající při trávení nebo které se dostanou do těla stravou a dýcháním) a podílí se na krvetvorbě tím, že odstraňuje z krve staré červené krvinky, odstraňuje mikroorganismy, nádorové buňky.

Jednoduše řečeno, lymfatický systém je společně s imunitním systémem hlavní detoxikační systém.

Jestliže se cítíte unavení, oteklí a máte pocit, že snad přibíráte ze vzduchu, na vině nemusí být jen špatné stravovací návyky, ale nedostatečně fungující „čistička odpadních látek“ - váš lymfatický systém.

Všeobecně

Lymfatická soustava (mízní soustava) je jednosměrná soustava lidského těla, vedoucí z mezibuněčných prostorů do krve mízními cévami. Větší mízní cévy se označují jako mízovody (např. hrudní mízovod - kde ústí míza do žil).

Skládá se z lymfatických cév, lymfatické tkáně a lymfatických orgánů.

Začátek tvoří lymfatické kapiláry, jsou tenkostěnné a mají nepravidelný průřez, tvoří hustou síť ve většině orgánů těla.

Sbírají tkáňový mok, který se po přestupu do lymfatických kapilár stává lymfou.

Lymfatické kapiláry se spojují a vytváří větší lymfatické cévy, které se vlévají do žil.

Lymfatické cévy nejsou zastoupeny v CNS, kostní dřeni, vnitřním uchu a oblasti očního bulbu.

Lymfatický systém a jeho funkce

Lymfatický systém je nedílnou součástí imunitního systému člověka. Lymfatický systém absorbuje přebytečné tekutiny a zajišťuje jejich návrat do krevního řečiště.

Lymfatický systém odstraňuje jedovaté zplodiny vznikající v průběhu metabolických procesů v organismu nebo toxické látky, které do organismu vstupují z vnějšího prostředí (ať už vzduchem nebo potravou).

Lymfatický systém je složen z těchto částí:

Lymfatické kapiláry

Lymfatické cévy

Lymfatické uzliny

Lymfatické kmeny (mízovody)

Lymfatické orgány (brzlík, mandle, slezina, kostní dřeň a slepé střevo)

Funkce

Jak lymfatický systém funguje

Odvod tkáňového moku z tkání ve formě lymfy. Lymfa je tekutina kolující v lymfatických cévách, sbírá se z celého těla, z každé buňky a vrací se zpět do krve k čištění v játrech a ledvinách.

Skladba lymfy se liší podle místa vzniku. V lymfatických kapilárách nejsou volné buňky, ty se tam dostávají až po průchodu lymfatickými uzlinami.

V hrudním mízovodu (Ductus thoracicus) je lymfa méně zakalená někdy narůžovělá s velkým obsahem buněk. Podobá se zde krevní plasmě. Lymfa se také sráží, ale sraženina je řídkší a měkčí.

Lymfocyty tvoří 99 % všech volných buněk, z toho jde o 95 % o malé lymfocyty, dále ojedinělé erytrocyty a eozinofilní leukocyty. Makrofágy jsou zde vzácné.

Lymfatické kapiláry plní důležitou funkci, protože v tkáňovém moku je obsaženo zbytkové množství bílkovin. Kdyby zůstaly v tkáních, vzrůstalo by množství vody v mezibuněčných prostorech (intersticiu) a docházelo by k edému. Protože jsou tzv. osmoticky aktivní a táhnou za sebou vodu asi jako cukr nebo sůl.

Pouze lymfatické kapiláry jsou schopny odvádět koloidní látky (látky rozptýlené ve formě částic ve druhé látce, která je v nadbytku, klasický koloid je mléko).

Lymfa omývá prakticky každou buňku těla a kromě funkce odvodního systému pro toxiny slouží také jako přívod živin pro buňky. Za den se v organismu vytvoří 2 - 3 litry mízy (lymfy).

Množství samotné proudící lymfy se odhaduje na 1 litr. Pohyb lymfy v lymfatických kapilárách a cévách je zajištěn stahováním kosterních svalů (u ležících pacientů jsou proto nutné masáže, aby lymfa byla neustále v pohybu a plnila svou funkci).

Lymfatický systém

1. Čistící funkce

Jde o samostatný systém kanálků, jimiž proudí tekutina - lymfa.

Lymfatický systém začíná mezi buňkou a tkání. Vše nakonec stéká jako řeka do lymfatických cév, žil a krve a všechny poničené (fagocytované) buňky jsou vylučovány přes žilní systém střevem, stolicí, močí.

Součástí tohoto systému jsou uzliny, které jsou zásadní pro čistící schopnost těla, jelikož zachycují tyto nečistoty.

Uzliny uzavírají vždy určitý region - krk, hlavu, nohy. V těle jich je několik desítek a např. v břiše jsou uzliny kolem každého orgánu. Velkých uzlin v těle je asi 450.

2. Odvod tuků ve formě kapének do horní duté žíly - například chylomikra (tukové kapénky) z tenkého střeva.

Korpuskulární částice, chylomikra a další pronikají do lymfatických kapilár přes mezibuněčné štěrby a přes vnitřní výstelku jdou systémem pinocytických vesikul. Tento přenos je velice rychlý - přes štěrby trvá průnik několik vteřin a pomocí pinocytosy několik minut.

Takto může tkáň rychle reagovat na změny tkáňového prostředí a pomocí systému lymfatických kapilár regulovat stabilitu vnitřního prostředí (homeostasu).

3. Obranný mechanismus - mízní uzliny - jde o nahromadění lymfatické tkáně, která je uspořádaná jako orgán.

Mízní uzliny mohou být 1 mm až 25 mm velké, mají okrouhlý nebo ledvinovitý tvar. Přírodní cévy se dostávají do uzlin na mnoha místech. Velkých je asi 450.

Uzliny jsou složeny z vnější kůry a vnitřní dřeně. Jde o gordický uzel složený z kolagenního vaziva a retikulárního vaziva obsahující sinusy, lymfomy, krevní kapiláry, drobné cévy a nervy, které jdou společně s krevními cévami a jsou vasomotorické (řídící průsvit cév ovlivněním hladké svaloviny v jejich stěnách, tj. vyvolávající jejich zúžení vazokonstrikci či rozšíření vasodilataci laso-; motorický)

Základní funkcí mízní uzliny je produkce lymfocytů, které ovlivňují tvorbu protilátek při imunitních procesech.

Fagocytární schopnost uzliny, která je dána retikulárními buňkami a makrofágy, které fungují jako filtr. A odstraňují degenerující a degenerované buňky např. erytrocyty a korpuskulární materiál nejrozličnějšího původu (bakterie, saze, prach).

Odvádí z těla produkty metabolismu (škodlivé, nepotřebné látky). Vede do krve živiny.

Lymfatické orgány

Lymfatické orgány zahrnují kostní dřeň, lymfatické uzliny, slezinu a brzlík.

Kostní dřeň obsahuje tkáň, kde se tvoří lymfocyty. B-lymfocyty (B-buňky) v kostní dřeni dozrávají. T-lymfocyty (T-buňky) dozrávají v tkáni brzlíku. V kostní

Imunita

Je schopnost těla odrazit cizí substance a buňky. Na prvním místě jsou nespecifické odpovědi. V druhé řadě pak vysoce specifické odpovědi, jež jsou šité na míru k individuální léčbě.

Imunitní odpověď zahrnuje jak specifické tak nespecifické komponenty. Nespecifické odpovědi blokují vstup a rozšíření mikroorganismů, které způsobují nemoc.

Rozlišíme dva typy specifických odpovědí. Jednak odpověď s tvorbou protilátek a pak odpověď zprostředkovanou buňkami.

Imunitní systém je propojený s obranou proti nemocem, které způsobují různí činitelé.

Je také propojený s problémy kolem transplantací a krevních transfuzí a nemocemi, které vznikají jako důsledek přehnané obranné reakce, kam patří nemoci alergické a autoimunitní, a ještě nemocemi s nedostatečnou obranou jako je např. AIDS.

Angíny - lymfa odvádí z těla chemické látky, které naše tělo přijímá, filtruje např. i bílou barvu potravin. Pokud často trpíte na angíny, vězte, že nemáte v pořádku lymfu.

Co když je lymfa v nepořádku?

Dojde-li v některém místě lymfatického systému k nahromadění toxinů (jedovatých látek), pohyb mízy se zpomalí a začne docházet k otokům. Pokud v lymfatickém systému vzniknou ložiska, toxiny z nich ho poškozují a navíc se často proti němu obrací imunitní systém (vznik zánětů a vážných problémů).

Chronicky nemocný člověk má v lymfatické soustavě právě tato ložiska. V těchto případech míza s nasytanými toxiny nemůže projít uzlinou, která sama chrlí do okolí toxiny. Odtud se potom tyto jedy rozšiřují do celého těla. Ucpané lymfatické uzliny kolem střeva jsou příčinou bolestí a poruch bederní páteře.

Specifickým problémem blokády lymfy je místo na přední a zadní straně krku, kde je hluboký lymfatický systém hlavy. Při kumulaci toxinů v těchto místech (např. použití většího množství kovu k opravě zubů) dochází k zánětům řady nervů. Potíže se projevují točením hlavy, ztrátou rovnováhy, špatnou orientací v prostoru nebo bolestmi krční páteře. Mechanické poškození lymfatických cest znamená opět hromadění toxických látek, otoky, záněty, zhoršené dýchání a únavu.

Lymfu poškozují:

- stres a napětí
- přemíra ovoce, cukru a mléčných výrobků
- přemíra živočišné a pečené stravy
- špatný stav ledvin
- dlouhodobé působení strachu a stresu!
- nedolčená (nevyležená) chřipka

Lymfu posiluje:

- polohy hlavou dolů, jóga, trakční lehátka
- pohyb, poskoky na trampolině
- péče o střeva
- ryby a mořské řasy
- zeleninové a ovocné šťávy (červená řepa + mrkev)
- čaje na čištění krve (kopřiva, přeslička, lípa, šalvěj, smetanka, dubová kůra)
- reflexní masáže
- manuální lymfatické masáže

Jak poznáme, že nefunguje?

Nadměrná zátěž lymfatického systému se většinou nejprve projeví únavou nohou, otékáním kotníků, a to hlavně večer a po námaze.

Později se objeví otoky v břiše, otoky očních víček, mizních uzlin, dechové potíže bez zřejmé příčiny, sklon k infekčním nemocem z oslabení imunitního systému a posléze únavou celého těla.

Každá větší zátěž, jizvy po zraněních a operacích či prodělané infekce mohou zpomalit nebo zastavit průchod lymfy, způsobit otok, napětí, bolest, hromadění různých toxinů a posléze zánětlivé změny.

Existuje také spojitost s problémy pokožky - akné, celulitida atd. Pokud selhávají transportní a filtrační schopnosti lymfy, organismus je zatěžován působením škodlivých látek, které měly být z těla vyloučeny.

Podpora činnosti lymfatického systému:

Vyhnete se odpadům - určité druhy potravin produkují velký nadbytek odpadů, a proto nám lymfatické uzliny otékají. Abyste měli zdravou lymfu, měli byste se vyhnout tučným potravinám, mléčným výrobkům, červenému masu, chemicky zpracovávaným a rafinovaným potravinám a cukrům. Volte potraviny, které nejlépe pročišťují lymfatický systém - čerstvé ovoce a čerstvou zeleninu. Tyto potraviny by měly tvořit většinu vašeho každodenního příjmu potravy. Zkuste to a už po dvou dnech pocítíte výraznou úlevu.

Dopřejte si lymfatickou masáž

Lymfatická masáž (také lymfodrenáž) je proces uvedení lymfy do chodu - provádí se speciálními hmaty a cviky, klasickou masáží, míčkováním za použití molitanových míčků, s prvky akupresury a s použitím řady různých masážních prostředků a zábalů z různých bylin a éterických olejů. Provádí se i přístrojová drenáž, kdy speciální přístroj simuluje ruce maséra. Lymfatická masáž pomůže nastartovat správnou činnost lymfatického systému, obnovuje a posiluje funkci mízní pumpy a stimuluje odbourávání škodlivých látek, mizí otoky a posiluje se imunitní systém. Podpořte účinek lymfatické masáže a funkci lymfatického systému očištnou kúrou

Správně vybraná a provedená očištná kúra pomůže tělu zbavit se zplodin a ulehčí tak práci lymfatickému systému.

Závěr

Lymfatický systém je tvořen z lymfatických cév, lymfatických uzlin, lymfatických kmenů a lymfatických orgánů. Lymfatický systém se velmi podobá krevnímu systému, je však mnohonásobně jemnější, není to uzavřený systém a nemá centrální pumpu, srdce, jako systém krevní.

Obelisky, sloupy a my (putování s virguli)

Vyznačování významných míst obelisky či stélami, má v lidstvu tradici sahající přes starověk až do pravěku. Příkladem mohou být menhiry, bohatě zdobené stély Mayů i starých Egyptanů a různé oslavné sloupy antiky. Označovala se jimi jednak místa - řečeno dnešním jazykem - negativních energií, tj. různé čertovy sloupy, čertovy kameny apod. (např. na Vyšehradě). Dále místa, kde byly uctívány přírodní síly a božstva - tedy místa kladná - a místa památná pro určitý okruh lidí. Jak byla vybírána taková místa? Šlo vždy jen o náhodu, o umístění na zrovna volné místo? Nebo se takové místo vědomě či podvědomě hledalo? Pomocníkem při hledání odpovědi může být i virgule.

Otázka materiálu není rovněž nepodstatná. Jako určité kondenzátory energie fungují horniny s podstatným obsahem železitých minerálů, ať již je to např. biotit v žule nebo oxidy železa v železitých pískovcích a slepencích. Právě z nich máme řadu vztyčených kamenů (čertovy sloupy, zkamenělé pastýře atp.). Z vulkanických hornin pak jsou pro jejich odolnost vyráběny pomníky a monolity. Naproti tomu tytéž objekty zhotovené z pískovců bez železitého tmelu takto „nefungují“, bez ohledu na jejich umístění. Právě pro ověření této teorie byly vybrány nejprve žulové objekty:

- monolit na nádvoří Pražského hradu
- kruhovitá struktura na schodišti ke Španělskému sálu tamtéž
- nově postavené schodiště na druhém hradním nádvoří
- Čertův sloup na Vyšehradě
- památník padlým vojnům v Praze pod Emauzy
- Palackého pomník na Moráni v Praze

Spojuje je jediné: použitý materiál ve významné koncentraci své hmoty vymezené k okolnímu odlišnému prostředí. Bez ohledu na jejich tvar (třeba čtvercový) se okolo nich ve vzdálenosti zhruba 1,5m vytváří kruhovitá struktura, jsou-li v prostoru izolovány ze všech stran. Není-li tomu tak, struktura je lineární, jako je tomu např. u schodiště ad 3. Vymezení ve vztahu k okolnímu odlišnému prostředí je možno ověřit i v opačném případě: žulový monolit vztyčený v žulovém lomu stejným způsobem totiž nereaguje.

„Správně“ umístěný objekt ze „správného“ materiálu se projevuje jako kondenzátor elektromagnetického pole okolního prostředí v takové síle, že virgule se dere v rukou vzhůru takovou silou, že v místě úchopu (je-li dřevěná) se může až zlomit, případně nevratně ohnout. Je to řádově několiknásobně větší síla, než jaká se projevuje při detekci vody, kovů, elektrických vodičů apod. Jako správný kondenzátor jsou takové objekty schopny ze sebe kumulovanou energii uvolňovat a předávat. Je známo, že senzitivní lidé jsou opravdu schopni při fyzickém kontaktu s takovýmto energeticky nabitým objektem získat silný subjektivní pocit přijetí energie.

Místa projevující se opačně, a taková místa bezpochyby jsou, mohou člověka jakoby energeticky vysávat. Pokud jde o ony pozitivní energetické zářiče, znám z vyprávění p. Kopřivy menhir od Zbuzan, západně od Prahy. Lépe dostupné je pak místo lokalizované sloupem z mrákotínské žuly na třetím nádvoří Pražského hradu, před katedrálou. Stojí doslova, coby kamenem dohodil od kdysi zřejmě uctívaného místa - pahorku Žiži. Dnes zde stojí proboštský dům. Toto místo je esotericky považováno za energeticky kulminující bod Hradu. Obdobné místo menšího formátu nalezneme v zahradě Na Baště, stranou prvního nádvoří. Je zmíněno i v knize Praha esoterická, zde poeticky označené jako kruhy osudu. Všechna prověřovaná místa mají společně 3 věci:

1. extrémně silnou reakci virgule na kruhovou strukturu o průměru okolo 2 m, jsou-li sama centrální.
2. nacházejí se v těsné blízkosti stojících nebo zaniklých křesťanských svatostánků stojících na místech již dříve považovaných za posvátná (kostel p. Marie a Svatovítský chrám).
3. v novověké historii byla opět vyznačena nápadnými architektonickými prvky (obelisk, nápadné kruhovitě schodiště).

Ale i další místa s různými památnými objekty se projevují podobně. Příkladem může být sloup vztyčený v Praze na Moráni pod Emauzským klášterem, který je věnován památce hrdinů z Prahy, padlých na bojišti 1. světové války, postavený před několika lety.

Neznáme důvody, proč architekt Plečnik umístil obelisk na Hradě právě tam, kde stojí. Nevíme to ani u sloupu na Moráni, který mohl být stejně tak dobře a snad i oku lahodněji umístěn do středu nedalekého parku. Mají taková „správná místa“ onen i na virguli reagující energetický potenciál dříve, než si je vybereme a označíme, nebo ho získávají až významem, který místu přisoudíme?

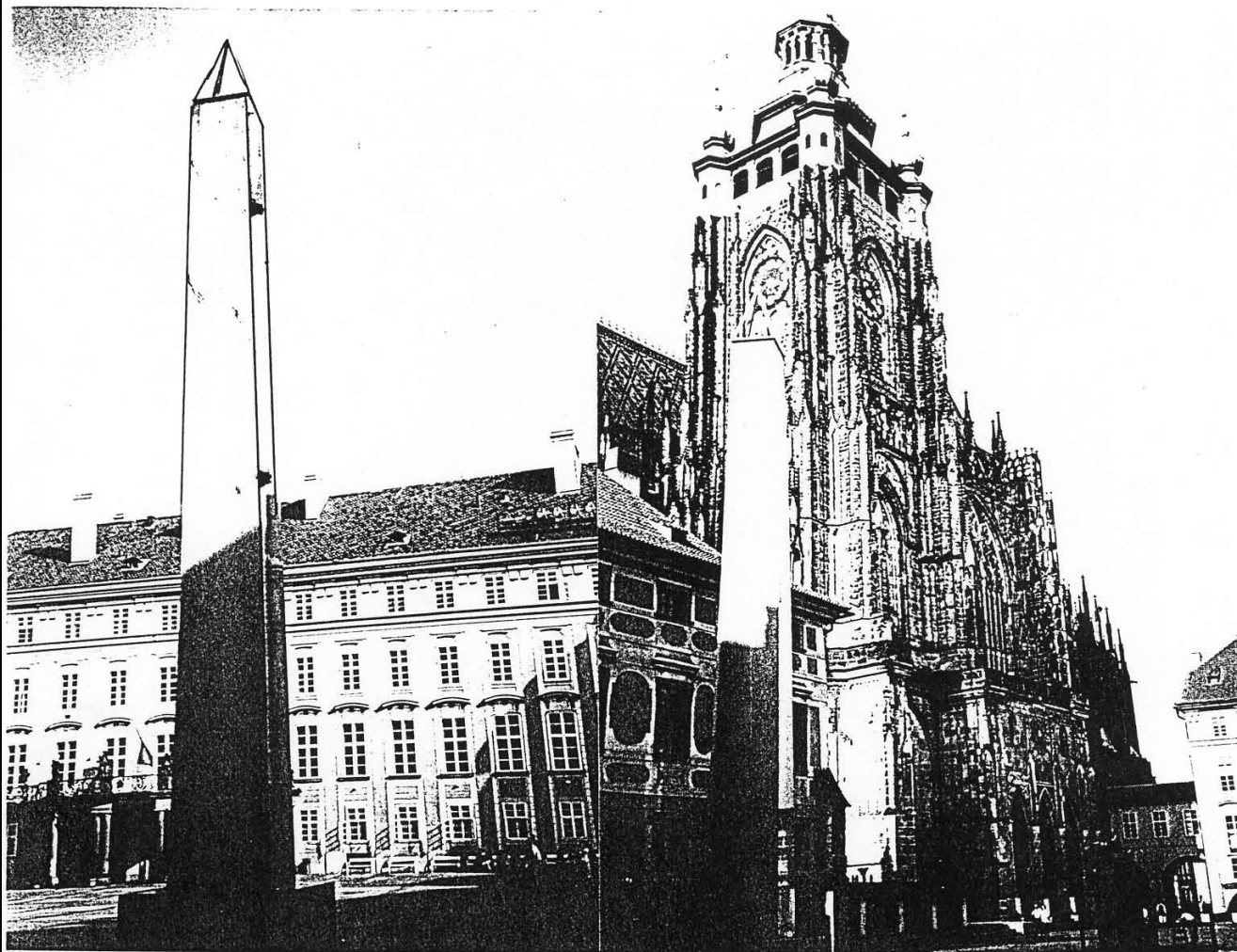
Na takovou otázku bohužel neumíme odpovědět ani archivy ani virgule. U přírodních národů, starověkých civilizací, ale i v křesťanské tradici se vyvinuly rituály, sloužící k vyhledávání vhodného místa pro vztyčení památníku, obelisku, menhiru či vystavění kostela. Ale většina památníků 20. století je postavena bez návaznosti na toto prastaré umění, a proto pomníčky a sochy působí cize, opuštěně a nikdo si jich nevšímá bez ohledu na to, jak významnou událost či osobu nám mají připomínat. Přimlouval bych se za smysluplné stěhování těchto objektů na místa, která mají hluboký vnitřní vztah k tomu, co dané objekty znázorňují.

Smyslem všech obelisků, stél, křížů, památníků a soch je aktivovat paměť živých a připomenout lidi, události nebo prostě jen „zvláštní místa“ vsazená a zapsaná do určité krajiny. Je to poselství. Dokážeme-li jej vnímat, stáváme se kontinuální součástí určité části lidstva - rodiny, obce, národa - tvořené těmi, kteří byli námi a těmi, kteří budou a právě ono „aktivování paměti“ je možné jak vnímáním smyslovým, tak i oním mimosmyslovým, uchovávajícím neviditelný otisk informace v neživé hmotě - je-li ze správného materiálu na správném místě a ve správný čas.

Fotografie:

- a,b - Sloup na nádvoří Pražského hradu.
- Virgule reaguje na kruhovou strukturu.
- Vymezení kruhové struktury, intenzita působení v blízkosti sloupu.
- Kruhovitě schodiště v zahradě Na Baště.
- Virgule reaguje na okraji struktury ze všech stran.
- Ve středu struktury se působením síly virgule opět láme.
- Příklad lineární struktury - reakce virgule na jejím okraji.
- Maximální reakce je opět na vrcholu struktury.
- a,b - Obdobně jako sloup na nádvoří Pražského hradu, reaguje i památník pod Emauzy.
- Kruhovou strukturou se vyznačuje i známý Čertův sloup na Vyšehradě.

Stanislav Tůma

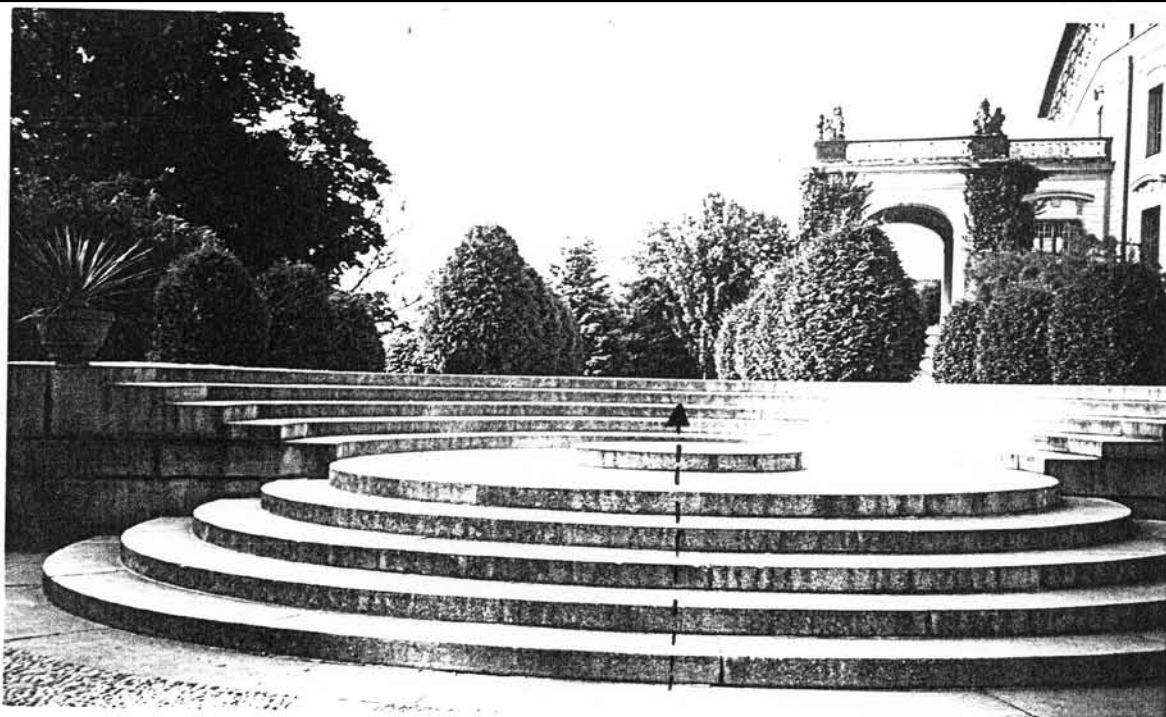
Fotografie:

1. a,b- Sloup na nádvoří Pražského hradu

2. Vírůle reaguje na kruhovou strukturu

5. Kruhové schodiště v zahradě Na Baště

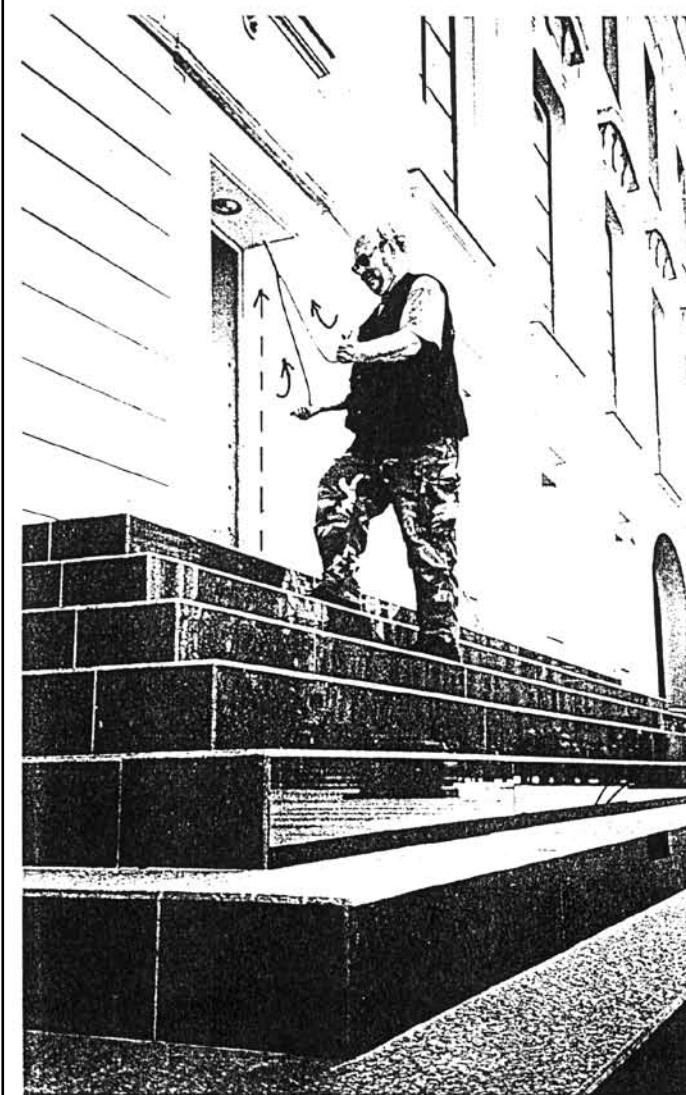

6. Virgule reaguje na okraji struktury, ze všech stran
7. Ve středu struktur se působením síly virgule opět láme

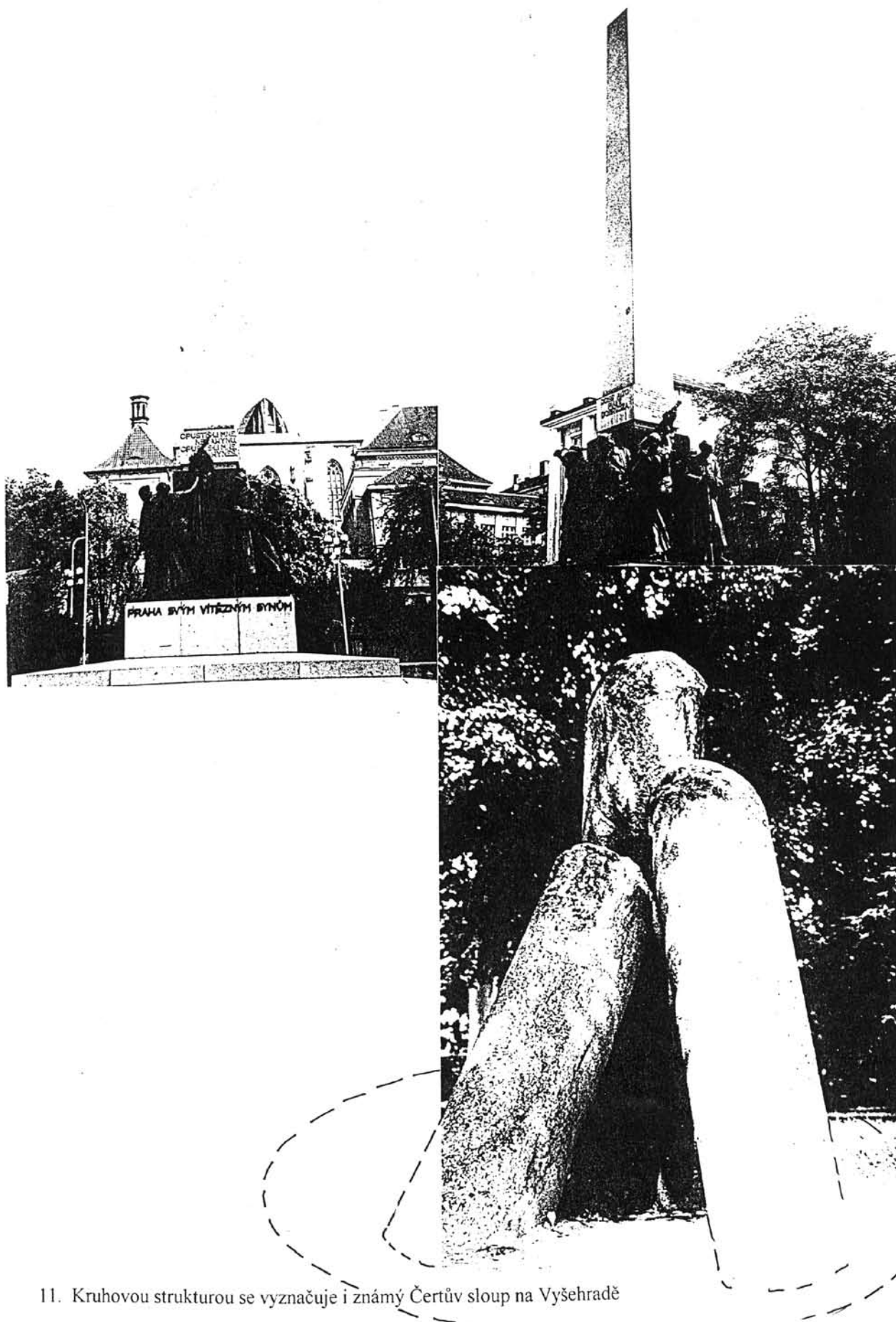

8. Příklad lineární struktury – reakce virgule na jejím okraji

9. Maximální reakce je opět na vrcholu struktury

10. a,b- Obdobně jako sloup na nádvoří Pražského hradu reaguje i památník pod Emauzy

11. Kruhovou strukturou se vyznačuje i známý Čertův sloup na Vyšehradě

**Informační cedule v kostele
Sv.Vavřince**

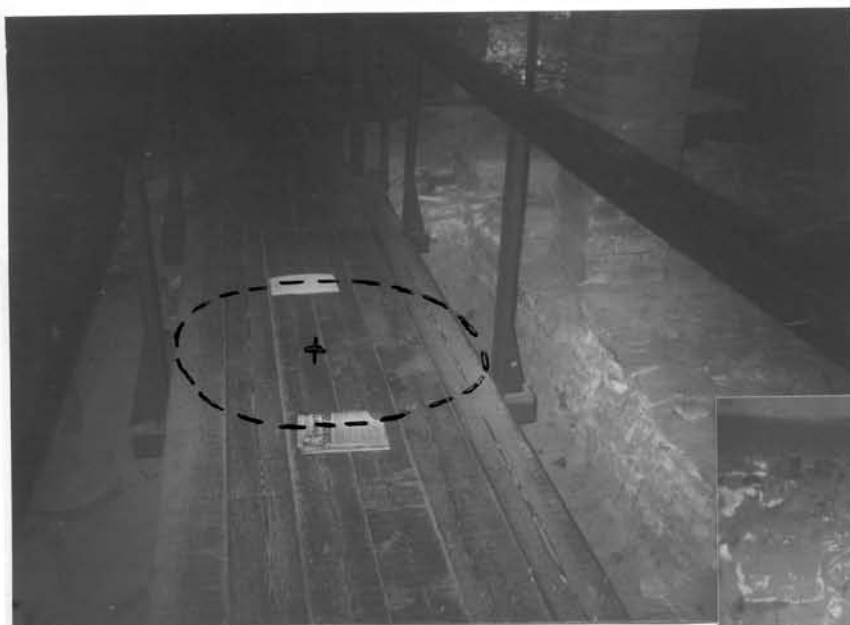
**Zbytky původní dlažby románské
basiliky z posl.třetiny 11.století**

**Dva vyšehradské příklady kumulující se
(a následně vyzařované) energie v tělesech
z granodioritu („žuly“):tzv.Čertův sloup,
údajně z románského,či staršího období,
a orientační deska ze současnosti**

**Vchod do kostela
Sv.Vavřince na
Vyšehradě**

**Interiér kostela Sv.Vavřince-
jedna z pozitivních anomálií
ve středu kostela**

**Další pozitivní anomálie se
vztahuje k půdorysu starší
stavby**

Dne 10.10.2012 uspořádala ČEPES přednášku dotýkající se profese biopraktiků. Téma znělo:

Jasnovidectví v harmonizaci energetického systému. Harmonizace energetického systému dotekem, bez doteku a na dálku.

Mimosmyslové vnímání či jasnovidectví - co to je.

Snad všichni jsme již zažili situaci, kdy jsme získali informaci, ke které jsme našimi smysly zřejmě neměli přístup. Například jsme vytušili, že se něco děje. Našli jsme něco, o čem jsme nemohli tušit, kde je skryto. Zavolali jsme někoho, kdo na nás právě myslel. To vše nazýváme šestým smyslem, tušením, intuicí nebo odborně mimosmyslovým vnímáním. Již mezinárodně užívaná zkratka ESP znamená totéž. U osob s výrazně vyvinutým mimosmyslovým vnímáním to bylo a je nazýváno též jasnovidectvím.

Mimosmyslové vnímání však má v našem životě mnohem větší význam, než si uvědomujeme. Používáme jej často nevědomky, kdykoliv se soustředíme na řešení nějakého problému. Používají jej, ať chtějí či ne vědci, vynálezci, vojevůdci, lékaři, umělci, řemeslníci vysoké úrovně a všichni, kteří chtějí dosahovat lepších výsledků.

Intuice nás často chrání a většinou si to ani neuvědomujeme. Stává se, že občas uděláme něco jinak, než běžně a následně zjistíme, že nám to pomohlo. Při velkých vlakových neštěstích zjišťujeme, že bývá obvykle výrazně méně cestujících, než bývá běžně. Když byli cestující, kteří běžně tuto dopravu pravidelně používali, tázání, co je vedlo k nevyužití, uvedli, že si například vzpomněli na to, že něco zapomněli. Následně zjistili, že nic důležitého. Šestý smysl je ochránil. Nevíme, jak mimosmyslové vnímání funguje, ale známe metody, jak je rozvíjet.

ESP je nám všem vrozeno. Často se setkáváme s tím, že děti a mladí lidé než dospějí, mají vynikající výsledky s ESP. Během dospívání si zřejmě vybudujeme určité bloky, aby ESP „nerušilo“. V dospělosti se pak musíme učit, chceme-li znovu tyto bloky překonávat. ESP není zázrak, je vlastní do určité míry každému člověku. Záleží zřejmě na vrozených schopnostech, třeba jako hudební nadání. Stejně je také závislé na cvičení - bez toho se může těžko rozvinout - ani Paganini neuměl hrát na housle, než se naučil.

Jak je mimosmyslové vnímání využíváno.

Jak jsme si již řekli, ESP je používáno běžně lidmi, kteří intenzivně duševně pracují. Ve chvíli hlubokého soustředění dochází k příjmu informací, ke kterým našimi známými smysly nemáme přístup. K takovému příjmu informací však také občas dochází ve chvílích, kdy nejsme soustředění, ale informace je individuálně vyhodnocena jako tak důležitá, že z nějakého důvodu ji síto z našeho podvědomí do vědomí propustí. Také je možné, že síla této informace je dána vysílatelem a proto do našeho vědomí proniká i bez našeho soustředění.

Mimosmyslovým vnímáním (ESP) se u nás v ČEPES zaobírá věda zvaná psychoenergetika (jinde také zvaná parapsychologie, metafyzika). Obecně se dělí oblast jejího zájmu na telepatii, zjišťování věcí a dějů mimo naše obzory (sem se řadí také proutkaření, práce s kyvadlem apod.), předvídaní čili prekognici, zjišťování věcí minulých. Do psychoenergetiky řadíme též silové působení psychické energie čili psychokinezi.

Jak se lze mimosmyslové vnímání naučit lépe využívat.

Nejlépe a nejen ke zdokonalení v ESP ukazuje cestu „Psychokybernetika“, což lze přeložit jako duševní řízení. (V podstatě stejnou zjednodušenou cestou se ubírá José Silva ve svém ultramind ESP systému, navíc si přidává křesťanské archetypy a zjednodušuje vše na stav hladiny alfa a duše.)

Informace mimosmyslové získáváme nejlépe tehdy, jsme-li zrelaxováni, zadali jsme svému podvědomí jasný cíl a nesoustředíme se na nic důležitého, leda snad na náš cíl (zde jsou názory různé, nemůžeme vidět, jak intuice pracuje a ta se nerada nechá nutit), zde je však zřejmě lépe nechat naše myšlenky volně plynout kolem našeho cíle.

Proto, abychom vnímali mimosmyslově co nejlépe a zřetelně, je dobře cvičit představivost. Tak třeba nejprve představovat si barvy. K tomu nám pomůže, představíme-li si předmět, který tuto barvu má. Nebo se nejprve zadíváme na takto barevný papír. Další cvičení je - pozorně se zadívat na určitý (ze začátku jednoduchý předmět) a pak si jej vizualizovat se zavřenýma očima. V duchu jej otáčejte a prohlížejte ze všech stran. Pokuste si co nejlépe připomenout nějakou minulou událost. Pak si vymyslete událost, vymyslete si místo v přírodě, váš nový pokoj a to vše co nejpřesněji. Vnímejte tuto fiktivní událost všemi smysly.

Pokud se chceme věnovat mentální diagnostice, je dobře naučit se znát lidské tělo.

Při vlastním záměrném/vědomém využívání mimosmyslového vnímání se vyhněte křečovitému snažení, to by úspěch zablokovalo. V klidu nechte přicházet požadované vjemy. Zpočátku budete jistě často pochybovat o pravdivosti informace a pak asi pochybujete správně. Později poznáte pocit jistoty správnosti informace.

Využívání mimosmyslového vnímání v harmonizaci energetického systému.

(Co biopraktik či mentální diagnostik, to jiný přístup a jiný postup. Zde nabízím postup využívání mnoha biopraktiků.)

Při vyhledávání zdroje potíží nejprve pacienta vyslechneme a lehce se na něj soustředíme (při našem celkovém uvolnění). Je záhodno nejprve získat co nejvíce informací našimi smysly. Ale nenechme se mást prvním dojmem. Je třeba porovnávat různé vjemy a naše podvědomí má být již vycvičeno dodat konečný správný obraz. Obraz tak, jak jej dokážeme převzít. Mnozí mentální diagnostici již nyní získali dostatek informací pro určení diagnózy. Většina není tak dobrá a tak pokračujeme příkládáním ruky (nebo virgule) na auru a sledujeme změny pocitů. Na základě těchto změn určujeme nemocnou oblast. Dále je třeba zpřesnit diagnózu vzhledem do klienta, nebo pomocí virgule.

Diagnóza na dálku se většinou provádí po „určení objektu“ např. fotografií, vlastnoručním textem, vlasy, předmětem, který měl dlouho v držení apod.. Diagnózu provádíme obdobně vzhledem, pendlem, nebo si jej představíme u sebe a rukou hodnotíme pocity na auře.

Jsou biopraktici - diagnostici, kteří jsou na tak vysoké úrovni, že nepotřebují žádné pomůcky a stačí jim vzhled do klienta, ba dokáží diagnózu na dálku dle např. fotografie anebo jen přes dalšího člověka, kte-

rý na klienta intenzivně myslí. (Například takový byl páter Ferda.)

Biopraktik poté hledá odpověď na to, jaký postup klientovi nejlépe pomůže. I k tomu běžně používá virgule, nezíská-li požadovanou informaci mimosmyslově bez pomůcek. Zajímavou metodou je představa domu s mnoha dveřmi. Na každých si můžete představit nápis s otázkou, na kterou hledáte odpověď. Po otevření dveří vnímáme vše, co je za nimi vidět, cítit.

Někdy najdeme odpověď zřejmou, jindy si všimneme musíme vyložit. Příklad je pozorování mraků, čtení z logru apod.

Harmonizace příkládáním ruky.

Při harmonizaci energetického systému spojte víru s emocí. Pak budete mít mnohem větší účinnost a lepší výsledky. Osobně většinou začínám intenzivně dýchat, aniž bych se o to snažil. Myslím, že to pomáhá. Zcela se soustředíme jen na náš vliv a na informace, které k nám k našemu úkolu přichází.

Vždy při harmonizaci dbáme na to, abychom klienta zklidnili. Vyhýbáme se všem rušivým podnětům. Používáme jen jemné světlo. Lepší než úplné ticho, které je beztak často narušováno zvuky odjinud, použijeme tlumené zvuky. Nemusí to být jen jemná hudba, může to být i tichý monotónní zvuk. V některých případech to může být i hlasitější zvuk, například bubinku, který je také beze slov, nanejvýš se slovy zaměřenými na zklidnění nebo přímo na harmonizaci energetického systému.

Nepoužíváme intenzivní vůně. Biopraktik nemá mít na sobě rušivé prvky, například korále nebo náramky, které svým zvukem či dotekem ruší. Klient má vnímat nás a někdy ani to ne, nikoliv naše parfémy nebo cingrlátka.

Jednáme s co nejvyšší pozitivitou, vírou a klidem, přesvědčením o správnosti toho, co děláme a s vášní pro to, co zrovna konáme. Náš osobní přístup se přenáší i na klienta a již tím mu pomáháme.

Klient má být v pohodlné pozici. Pohodlně sedět, nebo lépe ležet a to tak, abychom k němu měli dobrý přístup. Před vlastní harmonizací proveďte uklidňující rozhovor, čímž se na něj lépe napojíte a on se zklidněním získá důvěru.

Na klienta se chvíli díváme a necháme naši intuici určit, kde máme nejvíce působit. Poté přiložíme ruce (ruku) na místo a představujeme si, že necháváme proudit energii (nebo léčivé světlo) do nemocné oblasti. Můžeme si představit, že tato energie je z nás, ale spíše se užívá představa, že tato harmonizující energie námi jen prochází, my ji jen usměrňujeme. Na dané místo působíme tak dlouho, jak nám to intuice nechá tušit. Může to být jen 10 vteřin, nebo 20 minut. Delší působení nebývá účinnější - možná proto, že se již sami vyčerpáme. Pak, cítíme-li to jako potřebné, přejdeme na další místo a pokračujeme stejně. Nevadí, vede-li s námi klient občasný mírný hovor a my na něj občas můžeme mluvit, cítíme-li to jako vhodné. Naopak dlouhé nucené mlčení z obou stran může klienta zneklidňovat.

Harmonizace příkládáním ruky na auru.

Nalezneme-li na auře jakýkoliv výkyv, často se podaří srovnat jej působením bez doteku, pouze energetickým ovlivňováním aury. Zde důrazně doporučuji nepřipouštět si přebírání špatného. Pouze předávejte energii, která onu klientovu harmonizuje. Jinak při-

stupujeme obdobně jako při harmonizaci dotekem. Přitom se snažíme auru nahmatat a působit tam, kde ji nejvíce cítíme. Mimoto je dobré rukama přejíždět podél celého těla a zejména na místech, kde sami cítíme, že to klient potřebuje. V případě nejistoty neuděláme špatně, působíme-li na nervová centra na hlavě, podél míchy, v solaru plexis, na ploskách nohou a na dlaních. Tam všude jsou tato nervová centra vnímavá a přenesou naši informaci dál.

Harmonizace energetického systému na dálku.

Pokud je klient vzdálen, nezáleží na tom, jak daleko. Našemu působení nemůže zabránit ani žádná hmota, která se mezi námi nachází. Pro vlastní působení je dobře vybrat vhodný denní čas a to s ohledem na klienta, ale i na biopraktika. Pro klienta je dobře, je-li při působení v klidu. Pro biopraktika samozřejmě též, nicméně nesmí být příliš unaven. Ačkoli by tedy pro klienta mohla být nejlepší doba mezi 1. a 4. hod. ranní, více asi bude oběma vyhovovat období mezi 18. a 23. hod. večerní. Pro vyšší účinek působení je vhodné, je-li klient domluven s biopraktikem na době působení a zároveň se k tomu klient nachystá, zejména se zklidní, zaujme pohodlnou polohu a snaží se působení přijímat. Biopraktik se na dálkové působení připraví obdobně. Je výhodné, má-li biopraktik před sebou předmět stále klienta určující (fotku, vlastnoruční text se jménem atd). Biopraktik pracuje stejně, jako by měl klienta před sebou. Představuje si jej a někteří využijí i šamanské metody figurky, kterou léčí s představou klienta.

Někteří biopraktici dokáží mít v harmonizaci na dálku obdobnou účinnost jako na blízko.

Hlavní zásady přístupu biopraktika ke klientovi.

Neslibujeme zázraky, ačkoliv se často dějí.

Klientovi neoznamujeme žádné hrůzy, to může jen lékař.

Jednáme vždy vlídně a slušně, ale vyžadujeme klidnou spolupráci klienta.

Nenecháme se k ničemu nutit, děláme jen to, co sami považujeme za potřebné a v souladu se zákony a zásadami morálky.

UVědomujeme si, že zlepšení zdravotního stavu může přicházet více cestami a ačkoliv nás toto zlepšení potěší, nemůžeme si je plně připisovat.

UVědomujeme si, že zhoršení zdravotního stavu nemůže být způsobeno naším zásahem, držíme-li se našich zásad praxe i etiky a dodržování zákonů.

Záznamy vedené o klientech jsou nepovolaným osobám nepřístupné.

UVědomujeme si, že mimo dodržování výše uvedených zásad nejsme nikomu a žádnému klientovi ničím povinni.

Klienta vždy upozorníme, že léčení je na lékařích, naší prací je energetická harmonizace (dříve a někdy i dnes někde nazývané léčitelství).

UVědomujeme si, že lidé, včetně našich klientů, potřebují porozumění a zvýšení důvěry v sebe samé a v léčebný proces, který případně u lékařů podstupují.

Nepoužíváme a ani nedoporučujeme metody, které by mohly klienta jakkoliv poškodit a veškerá naše případná doporučení důrazně klientovi připomínáme konzultovat nejprve s odborným lékařem.

Jiří Hotzký

Americký neurochirurg Dr. Eben Alexander Posmrtný život existuje

Americký neurochirurg Dr. Eben Alexander, který pracuje 25 let na Harvard Medical School, onemocněl r. 2008 na zánět mozkových blan a dostal se na týden do kómatu. Zažil přitom cestu do posmrtného, nadpřirozeného světa. Svědčí o tom tento týden v týdenníku Newsweek, kde píše o své nové knize na toto téma:

Jako neurochirurg jsem nevěřil na fenomén předsmrtných zážitků, píše autor. Jako neurochirurg rozumím tomu, co se děje v mozku u lidí, kteří se blíží smrti, a vždycky jsem byl přesvědčen, že existuje dobré vědecké vysvětlení pro nadpřirozené cesty na nebesa, které zažívají lidé, kteří o vlásek unikli smrti.

Na podzim r. 2008, po sedmi dnech v kómatu, kdy lidská část mého mozku, neokortex, byla neaktivní, jsem zažil něco tak hlubokého, že mi to dalo vědecký důvod věřit v existenci vědomí po smrti.

Neexistuje vědecké vysvětlení, jak je možné, že zatímco mé tělo leželo v kómatu, moje mysl - mé vědomí, mé vnitřní já - bylo naprosto při životě. Zatímco neurony mého kortexu stoprocentně ochromily bakterie, které na ně zaútočily, moje vědomí, osvobozené od mozku, se vydalo na cestu do širší, nové dimenze vesmíru, do dimenze, o níž jsem nikdy nevěřil, že existuje a před zážitkem kómatu bych ji odmítl jako nemožnost.

Avšak ta dimenze - kterou popsali četní svědci, kteří se dostali na pokraj smrti - skutečně existuje.

Všechny hlavní argumenty proti předsmrtným zážitkům uvádějí, že tyto zážitky jsou důsledkem minimálního, dočasného či částečného špatného fungování kortexu. Avšak k mé předsmrtné zkušenosti došlo v situaci, kdy tomu nebylo tak, že by můj kortex špatně fungoval - můj kortex byl prostě stoprocentně vypnutý. Je to jasné z vážnosti a doby trvání mé meningitidy a je to zdokumentováno CT skeny mého mozku a neurologickými vyšetřeními.

Na základě dnešního lékařského porozumění mozku je absolutně nemožné, abych během svého kómatu zažil jakékoliv, třeba jen omezené vědomí.

Trvalo mi dlouhé měsíce, než jsem se vyrovnal s tím, co se mi přihodilo. Nejen prostě s tím, že bylo lékařsky nemožné, abych byl během svého kómatu při vědomí, ale - a to bylo důležitější - i s tím, co se dělo během té doby.

Na začátku svého dobrodružství jsem byl v mracích. Velkých, nadýchaných, oranžovobílých mracích, které byly kontrastně vidět proti tmavomodré obloze.

Vysoko nad mraky - neobyčejně vysoko - létala přes oblohu hejna průhledných, světélkujících bytostí a zanechávala za sebou dlouhé stopy.

Byli to ptáci? Andělé? Ta slova se prostě na ty bytosti nehodí. Byly to bytosti vyšších forem.

Seshora se šířil zvuk, obrovský a zvučný. Byl téměř hmotný, bylo to jak déšť, který cítíte na kůži, ale nezmoknete.

Slyšel jsem vizuální krásu stříbrných těl oněch světélkujících bytostí a viděl jsem radostnou dokonalost toho, co zpívaly. Zdálo se, že není možné pozorovat cokoli v tomto světě, aniž by se člověk nestal jeho součástí.

A je to ještě podivnější. Po většinu mé cesty byl se mnou kdosi jiný. Žena. Byla mladá a pamatuji si jak vypadala, naprosto podrobně. Měla vysoké lícní kosti

a hluboké modré oči. Zlatohnědé kadeře rámovaly její krásnou tvář. Když jsem ji poprvé uviděl, letěli jsme na nesmírně složitém povrchu, který jsem po chvíli poznal jako motýlí křídlo. Kolem nás byly miliony motýlů.

Oděv té ženy byl jednoduchý, ale jeho barvy - měly tutéž zahlcující, nesmírně pronikavou živost jako všechno ostatní. Dívala se na mě pohledem, za který byste se vzdali celého dosavadního svého života. Nebyl to romantický pohled ani pohled přátelství. Bylo to něco vyššího.

Aniž by použila slov, promluvila na mě. To, co říkala, mnou proletělo jako vítr a okamžitě jsem porozuměl, že je to pravda.

To, co říkala, mělo tři části, a pokud by se to dalo přeložit do lidské řeči, bylo by to toto:

„Jsi milován, navždy, pořád.“

„Nemusíš se ničeho bát.“

„Není nic, co bys udělal špatně.“

Naplnilo mě to obrovským a síleným pocitem úlevy. Bylo to, jako by mi někdo předal pravidla hry, kterou jsem hrál celý život, aniž bych ji pořádně rozuměl.

„Ukážeme ti tady mnoho věcí“, řekla žena znovu, beze slov, ale tím, že jejich pojmovou esenci přímo včlenila do mě. „Ale nakonec se vrátíš.“

Na to jsem měl jedinou otázku:

Vrátím se kam?

Ptal jsem se beze slov této bytosti:

Kde jsem?

Kdo jsem?

Proč jsem tady?

Odpověď vždycky přišla v explozi světla, barvy, lásky a krásy, které mou prošly jako obrovská vlna.

Pak jsem se dostal do obrovského prostoru, naprosto temného, nekonečného, ale zároveň nekonečně útěšného. Přestože tam byla naprostá tma, zároveň byl ten prostor plný světla. To světlo pocházelo ze zářící koule, která byla jakýmsi „tlumočníkem“ mezi mnou a touto obrovskou přítomností.

Jsem si vědom toho, že je to naprosto neuvěřitelné, jenže to bylo všechno naprosto skutečné.

Moderní fyzika nám praví, že vesmír je nedělitelnou jednotou. Před mým předsmrtným zážitkem byly takové pojmy jen abstrakcemi. Dnes jsou pro mě realitou. Nejenže je svět a vesmír definován jednotou, je také - teď to vím - definován láskou.

Strávil jsem desítky let jako neurochirurg v jedné z nejprestižnějších lékařských institucí v této zemi. Víím, že mnoho mých kolegů zastává názor, jaký jsem zastával i já, že mozek, a to právě kortex, vytváří vědomí a že žijeme ve vesmíru, v němž neexistují emoce. Avšak to je nyní rozdrčeno. Po zbytek života budu zkoumat pravou podstatu vědomí a budu se snažit ujasňovat, že jsme něčím daleko víc než fyzickým mozkem.

Knihu dr. Ebena Alexandra Proof of Heaven: A Neurosurgeon's Journey into the Afterlife (Důkaz nebe: Cesta jednoho neurochirurga do posmrtného života), vydává nakladatelství Simon & Schuster 23. října 2012.

Zdroj: <http://www.blisty.cz/art/65461.html>

Zdroj angl. orig.: <http://www.thedailybeast.com/newsweek/2012/10/07/proof-of-heaven-a-doctor-s-experience-with-the-afterlife.html>

Bájná prasíla a mayský kalendář, pyramidy a zázračné hromové kameny

Koncem března 2013 vyjde v nevelkém nákladu kniha Bájná prasíla se spoustou bájí a dokonce také pohádek odkazujících na energii-prasílu známou pravěkým kmenovým šamanům stejně jako magům starobylých společenství celého světa. Ke škodě lidstva ji nezná současné vládnoucí mafiánské celosvětové vědecké spolčení, i když prasíla vytváří energetickou strukturu lidského těla, stejně jako námi poznaného vesmíru. Neboť veškeré informace o ní jsou jím dříve či později „zameteny pod stůl“.

Užitečný průlomový pokus učinil pětidílný pořad kanadské profesorky Boulterové, pojmenovaný Pyramidy (The pyramid code). Stručně připomenu jeho obsah. A to zejména ve vztahu k neznámé „magické energii“. Pořad zcela pochopitelně neřekne nic nového těm, kteří četli mé předchozí knihy o energii-prasíle. Ba právě naopak. Navíc jsou některé závěry tohoto pořadu zavádějící. Knihy mohly být právě takto sepsány, protože tuto energii vnímám 3x více než průměrný jedinec.

Pořad se zabývá, jak napovídá jeho pojmenování, především egyptskými pyramidami. Právě proto se pokouší nabourat zavedené letité vědecké egyptologické mýty s nimi souvisejícími. Především však ten, že pyramidy jsou hrobkami faraónů (pozn.: pouze připomínám, že podobné „hrobkové“ mýty někteří vědci vyprávějí o stavbách menhirového typu; třeba o dolmenech). Jenom tak dokáží totiž vysvětlit to, proč byly postaveny. Dále poukazuje na některé nesrovnalosti dotýkající se např. stáří sfingy související především se zvětváváním vápence, proto se přiklání k nevyslyšené menšině, která ji považuje za starší, než jak je udáváno některými vědeckými kapacitami. A to jenom proto, aby se nezhroutila stávající celosvětová koncepce vývoje člověka, neboť takových rozporuplných odkazů je celá řada.

Zároveň paní profesorka poukazuje na zvláštní pyramidu nacházející se na vrcholu hory (Abu Rawsh), o které se v pyramidových knihách nepíše. S dopomocí egyptského archeologa Abd'el Hakima Awyana představuje úžasnou léčebnu v Sakkáře, pojmenovanou Dům duchů, léčící s pomocí zvuku, který způsobuje tekoucí voda v podzemní síti kanálů; tedy na znalosti dnes neznámé. Záměrně pomíjí to nejvýznamnější, co v prvním díle pořadu zaznělo. A sice to, že egyptský archeolog krátce správně poznamenává, že staří Egypťané mohli „z pyramid získávat energii“. O tom už dlouho předtím vypovídá moje kniha Magická prasíla (2006, nakladatelství MF), kterou zřejmě nikdo z tvůrců pořadu nečetl. Ale moje kniha popisuje nejenom „získávání energie“, ale také o tom jak se v přírodním prostředí projevují opačné fyzikální vlastnosti obou opačných pólů prasíly. Stejně jako ve stavbách, jak menhirových, tak pyramido-obeliskových. Proto objasňuje pravý důvod výstavby megalitických staveb.

Nastal čas, abychom vstoupili do druhé části pořadu tentokrát plného „energetického“ tápání. Jeho iniciátorka v úvodu upozorňuje na dokonalé řemeslné zpracování řady předmětů, či staveb. Poukazuje tak na znalosti, jež jsou nám dodnes v souvislosti s dokonalým opracováním kamene také zcela neznámé. Z předmětů připomínám např.: brídicový disk ze Sakkáry, jehož účel je pro vědátory zahalen tajemstvím. Dále připomíná neprodyšné deskové obložení pyramidy. Na řadu přichází neznámá energie, do které se statečně pouští. Upozorňuje na to, že starověcí Egypťané znali úplně jinou energetickou soustavu než současná civilizace. Což podporuje jak již zmíněvaný egyptský archeolog, tak několik dalších vědeckých kapacit. John Burke uvádí, že ve starověkých stavbách objevil měřitelnou, tedy poměrně silnou, elektromagnetickou energii, kterou Claudie Swanson nazývá snad jejím nejnešťastnějším pojmenováním jako subtilní (jemná,

křehká). V energetickém zaměření druhého dílu pořadu je zároveň nabídnuto několik fantastických teorií.

Silné energetické linie (ley linie) jsou v pořadu pojednány převelice povrchně, proto nepřesvědčivě, i když jsou laicky srovnávány s čínskými dračími žilami prasíly čchi. O energetických liniích prasíly už zevrubně vypovídá moje první kniha (trilogie Zpověď druida) vydaná nakladatelstvím Dobra už v roce 2002. Představuje nejenom energetické linie prasíly (čínské dračí žíly), ale mimo jiné třeba účelové napojení především jednoduchých menhirových staveb na ně. Zároveň nabízí překvapivé zjištění, že na průsečíky energetických linií je napojena katastrální síť rakouského císařství budovaná v době panování Marie Terezie.

Čtenář těchto řádků se zcela oprávněně ptá, jak souvisí pyramidy s mayským kalendářem? Zcela jistě ví, že Mayové je také stavěli. Stejně jako mnohé další kultury na celém světě. Znamená to, že také ony věděli o účincích prasíly, a jejich dvou pólů opačných fyzikálních vlastností. Mayové jsou ale mimo jiné proslaveni také svými neuvěřitelnými kalendáři (více Magická prasíla). Jeden z nich končí dnem zimního slunovratu 22.12.2012. Právě proto je s ním spojována řada předpovědí. Ať těch, které optimisticky nabízejí „spasení“, tak opačných katastrofických. Téměř všem „šarlatánským věrozhvěstům“ nejde o nic jiného než o zviditelnění spojené s nemalým finančním ziskem.

Moje šestá kniha Bájná prasíla přináší ve 22 kapitolách bezpočet nových informací. Proto uvádím jejich stručný obsah spolu s jednoduchým a smysluplným vysvětlením konce mayského kalendáře. Tučným písmem se kniha v poslední neočíslované kapitole pojmenované Závěr, zabývá na šestnácti stranách posledním dnem mayského kalendáře.

0. Kníže, král a čert Zardan

- strom promluvil - port a Markomanka - Přemyslovci, Žižka a Vyšehrad - sv. Martin a lano kapituly vyšehradské - báje o točenici - mše, prak a sloup -

1. Vejce nebo slepice

- starobylé báje celého světa (včetně slovanských) za hranicemi dnešního poznání - had, bohyně a vejce - indiáni a Karel IV. - nekonečný čínský praotec lidstva - prabohové se klubou z vajec - vejce domem - Platón, Jung a Brahma - Morana a Vesna - Velikonoce, vejce a vesmír - husa, pštros, prorok Job a jezuité - chirurgický nůž a vaječné skořápky Slovanů -

2. Čert a kohout

- bájný pohanský kohout vítězí v boji proti čertovi - Čertova brázda, mohyla a svatý Prokop - Jánské skály, skalní kostel a Čertovy hlavy - chrt, lev a kohout -

3. Kohout a bazilišek

- bazilika a vejce - král hadů s diadémem - vajíčko, hnůj a ropucha - kohout a sv. Vít - kohouti zobání, jeho vnitřnosti a věštci - kohout nebo orlice - Videň a Spišský hrad - Jirásek a Bruncvík - bazilika a leguán -

4. Beránek boží a Zlaté rouno

- hříchy světa a sudokopytník - fosfát a sedm růžek a oči beránka božího - beránek, býk, vlk a Hlávka - zlaté rouno a Kunštát na Moravě - létající zlatý beran a trubka s pochodní - egyptský sluneční bůh a Zeus - berani a královna Hatšepsut - hořící pochodeň, psi páně a Karlův most -

5. Bůh dvou tváří a bodruška

- hlava „zeleného muže“ bohem dvou tváří - ryba, lev a bůh - Janus a bohové dne a noci na Smíchově - Janus, sv. Petr a klíče - Janus, Cernun a České Lhotice - svatý Petr a Svantovit - Sardinie, Domy duchů a Janus -

6. Jednorozec a Alexandr Veliký

- jednorozec, Pegas a Voskovec s Werichem - Meč Hospodinův a „jedorozecové“ - býk s jedním rohem - jednorozec a kozorozec s nosorozcem - Peršané a bezoár - mořský jednorozec a hrabě Špork - jednorozec, Aristoteles a jezuita Balbín - srnec a ohnivý drak Mušusu jednorozcem -

7. Jelen, krucifix a svatý Hubert

- ucho, štir, trubice a svatý Eustach - svatý Hubert, hrabě Špork a jeleni -

8. Aura a Eliášův oheň

- rohy a Mojžišův oheň - vzducholoďe a sv. Eliáš - elektrometeor a hůl - aura, prasila a jelen -

9. Drak císaře Karla IV. nad Prahou

- mloci a draci - Bajaja a Božena Němcová - bájně čertovy či dračí skály a létající blesk v Liberci - Záře a ČVUT - ještěři se proměňují v ptáky

10. Gryfové Rudolfa II.

- tisíceletí orlův ve střední Evropě - tovary hraběte Šlika - mniši a keramická dlažba - erbovní gryfové - Bruncvík a pták Noh - dřevění gryfové Rudolfa II. s račími klepety -

11. Sloup, dzed, strom a paviáni

- nejstarší strom života - orlův - žabí bohyně a jezuité - egyptský dzed stromem života - kříž života nad Vitochozem - bohyně, rohy, trychtýř a srpek měsíce - bohyně a Merkator - Mojžiš, křepelky a sardinky - kruh, kříž, anch - archanděl a Jarovit - černohlavci, trpasličí a obři - strom světa - Arbor mundi - vrací se čas proroků -

12. Merkur a Pán pravého stromu

- vata, planeta a božská tajemství - hadi a hole bohů - vycházková hůl s kobrou a Aeskulap zvaný též Asklépios - Hydra obtáčí zeměkouli - prameny, rudné a dračí žíly - science fiction nepoznání -

13. Kaštan a pochodeň s hadem

- Františkovy Lázně a Tiberiův ostrov v Římě - hadi s pochodní - kůrovec smrkový a „plynné“ signály stromů - božský léčitel Asklépios a miska jeho dcery bohyně Hygiey - Asklépiova užovka a Součkův vlasovec - Asklépios a Mojžišův Nechustan - rohatý Mojžiš a sv. Maur - Čarodějná medicína a Zamarowský - páter Ferda a duše -

14. Rybářská síť prasíly

- pravěká energetická úprava krajiny - pravěká hradíště prasíly - kamenné léčebny Česka - Hromové kuličky a kameny - šamanský „genetický kotouč“ - Hvězda a Ferdinand Tyrolský - dračí žíly, rybářská síť a lidské tělo -

15. Pták Ohnivák, Harpyje, Fénix

- bájný ptáci a stromy vědění či poznání - Sirény a Harpyje - princ bájným ptákem - Fénix, holubice a Duch svatý - vznikání a zanikání vesmíru a pták Fénix - zlatá jablona a bažant -

16. Den trífidů a spirála

- kravi bohyně - stromový robot - trífid - vládce bohů Zeus, strom a nymfa - zvířata, ale i stromy mají duši - Sparta a třibarevná kočka - nejenom kočky, ale také stromy „kráčeji“ za prasílkou - sochař, bratři a spirálový strom - markýz a jilm - pařez, kámen a kvetoucí keř -

17. Bohyně lvice a kočka

- kněžna a doksanská lvice - bohyně a démon Lilith první ženou Adamovou - kočičí bohyně Basted a sistrum - kněžna Gertruda a tarot -

18. Býk, orel, lev a člověk

- skarabeus a hovnivál - evangelisté zvířaty - Křtiny a Evropa - Lukáš a Minotaurus - býk otcem bohů a lidí - měsíční býci a halucinogenní šťáva - císař, sokol a orel - Héraklés a lev - orli, lvi a bájný gryf - Héraklés v Praze - orel, býk, kůl a Indiáni -

19. Jan Nepomucký a orkán Kyril

- voda, černé bohyně a svatý - kruh, pentagon a pentagram - Johánek z Pomuku a Jan Nepomucký - jazyk, mozek a zázrak - Zelená hora, jazyk a orkán - bohyně Tereška a pět hvězd -

20. Čarodějnice a mandragora

- bylinné vědění a křesťanství - pálení lidí a knih - katolický kněz čarodějem - heřmánek, bez černý a jmelí - ochmet a jmelí - žezla a Karlova německá univerzita - báje, pověry a věda o jmelí, satanském jablíčku a ženění - tuk oběšenců nebo mužské semeno - muž z ledovce a váček s bylinami - palma, růženec a komár - ibišek a bůh moudrosti Thovt -

21. Čtyři větry a hvězda betlémská

- Irokézové, Čiňané a proroci - tau a 12 lebek - planety, alchymie a čtyři větry - prasila a kometa - NASA a vesmírné lano - památkáři střeží tajemství čtyř větrů -

22. Královské jablko, Universum a prasíla

- hodiny a zdobené kameny - Venuše a šamanské kameny - prasíla, monáda a vesmír - trojúhelníky prasíly v Číně, Egyptě a Panamě - kruh, koule, pásy a kříž - egyptský bůh Anubis, vejce a Universum - kraslice a carský klenotník - Viking a čepečky na Marsu -

Závěr, aneb co se do předchozích kapitol nevešlo:

- vejce, hadi a bohové - hůl, spirála a dolar - maso, kosti a šlachy a prasíla (čchi) - feng šuej, akupresura, astronomie, vizionáři a konec mayského kalendáře 21.12.2012 - Armagedon a poslední boj Satana s Michaellem - falešní proroci, spasení, galaktická transformace a světlo - žáby, jezera a orkány - Uhlíř, Slunce a protonový duch slunečních bouří - elektromagnetoterapie dílčím návratem ke kořenům pravěkého poznání šamanů - vejce a Ptačí král - bohyně přadlenou, sudičky a Plaváček -

V úvodu článku jsme si pověděli, že menhirové a pyramidové stavby pozměňují energetickou hodnotu krajiny. A to tak, že ji buď někde navyšují nebo snižují. Což zároveň způsobuje to, že při navýšení vyzařovací složky prasíly v daném místě se jinde její hodnota sníží. To znamená, že se jinde navýší opačná vyzařovací složka prasíly. Což stavitelé menhirů a pyramid přesně věděli. Zároveň znali také to, proč to dělají a kde se tak stane. Prakticky jsem toto tajné poznání šamanů a mágů představil několika stavbami v Keltských šancích nacházejících se nedaleko Markvartic u Sobotky. Z nich nejsložitější je dolmen (trilit), jenž vytváří kolem sebe velmi silný vyzařovací prostor. Je postavený na vyzařovacím průsečíku linií. Zesílená energetická linie propojuje dolmen se středovým menhirem (je také na vyzařovacím průsečíku linií) ve vstupní bráně, jejíž okraje jsou označeny dvěma kůly. Účinnost energetické sestavy je nejvyšší ráno nebo večer.

Závěrem si nepřímo porovnejme účinnost pyramid s pěti „hromovými kameny“. Slované nestavěli pyramidy, ale někdy si do svých příbytků na vybraná místa umísťovali tzv. „hromové kameny“. Totéž jsem učinil na chalupě ve sklepě (5x4m), kde do cihlových zdí vlínala voda místy až do výšky dvou metrů. Betonová podlaha byla trvale vlhká; pomístně dokonce mokrá. Na vybrané místo jsem umístil pět „hromových kamenů“ průměrné výšky 15cm. Zdi v krátké době vyschly a podlaha ve sklepě je stále suchá. Zázračné „hromové kameny“ mají ještě další tři pozitiva. Jedním z nich je to, že do takto ošetřených míst nikdy neuhodí blesk. O dvou dalších se, vážení čtenáři, dočtete, mimo bezpočtu nových a neznámých poznatků, v mých šesti knihách: Zpověď druida, Magická prasíla, Hledání prasíly, Tajemství prasíly 1 a 2 (Zapomínání a zjevování) a Bájná prasíla, která v nakladatelství XYZ vyjde bohužel až v březnu 2013.

Jan Johann Jaroslav Miška

Přehled akcí ČEPES v prvním pololetí 2013

Valná hromada ČEPES

se koná dne 16. března 2013

od 10:00 hod. v domě ČSVTS, Novotného lávka 5, Praha 1
podrobnou pozvánku s programem najdete na str. 3

Přednášky a konzultace

6.2.2013	17:00	Šamanismus
přednáší Ing. J. Hotzký
6.3.2013	17:00	Povídání s proutkaři
zabezpečuje pan Stanislav Tůma
10.4.2013	17:00	Přednáška Ing. J. Hotzkého
přednáší Ing. J. Hotzký
15.5.2013	17:00	Konzultace k problematice biopraktik
zabezpečuje Ing. V. Bažant
5.6.2013	17:00	Konzultace a praktická cvičení s proutkaři
zabezpečuje J. Mrázek

Informace o konané akci získáte v kanceláři ČEPES (tel. 221 082 252)
na www.cep.es.cz, e-mail: bazant.cep.es@seznam.cz
Vstupné 60,- Kč.

KONFERENCE O PSYCHOENERGETICE

zaměřena na seznámení veřejnosti s možností využití schopností senzibilů v různých odvětvích lidské činnosti se koná v domě ČSVTS, Novotného lávka 5, Praha 1 (stanice tramvají 17 a 18 - Karlovy lázně) od 10:00 do 16:00 hod. Konference proběhne buď koncem května nebo na podzim. Termín bude ovlivněn rozhodnutím Koordinační rady (vrcholovým orgánem veřejné zakázky NSP2) ve vztahu k profesním kvalifikacím proutkařů a biopraktiků.

Poskytování bioenergetických služeb a zajišťování pulsní magnetoterapie

ČEPES zájemcům zabezpečuje poskytnutí těchto služeb. Služby slouží k posílení imunitního systému, regeneračních schopností organismu, odstraňování všech druhů únavy, zmírňování bolestí, zlepšení hybnosti a harmonizování fyzických i psychických sil klienta. Služby se poskytují převážně ve čtvrtek od 9:00 do 18:00 hod. Objednání je třeba uskutečnit telefonicky (210 082 252, 723 491 987) nebo e-mailem: bazant.cep.es@seznam.cz.

Česká psychoenergetická společnost ČEPES

Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1

tel.: 221 082 252, fax.: 221 082 289

e-mail: bazant.cepess@seznam.cz

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Bioenergetické služby

- poskytování bioenergetické péče a zajišťování pulsní magnetoterapie
- výchova a vzdělávání biopraktiků
- legislativní zabezpečení profesí našich členů s cílem zařadit jejich profese do Národní soustavy povolání
- k dosažení tohoto cíle pokračovat ve spolupráci s HK ČR a organizacemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestezie

- poskytovat bioenergetické služby k vyhledávání vodních zdrojů a vhodných lokalit pro výstavbu
- organizování proutkařských kurzů

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telesteti, bioenergetici a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- zabezpečování přednášek a seminářů
- spolupráce s časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy. Informace o ČEPES a programu můžete získat též na stránkách:

www.cepess.cz